

Δημήτριος Ν. Κανάκης

Τοπογράφος ΕΜΠ

Το Εθνικό Κτηματολόγιο στα Μεσόγεια και τις γειτονικές περιοχές από το 1995 μέχρι το 2018. Οι διεκδικήσεις κληρών ακτημόνων και άλλων εκτάσεων

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΦΟΡΑ τους Δήμους Κορωπίου, Μαρκοπούλου, Παιανίας-Γλυκών Νερών, Παλλήνης, Σπάτων-Αρτέμιδος, Ραφήνας-Πικερμίου (Μεσόγεια) και τους γειτονικούς στα Μεσόγεια Δήμους Αγίας Παρασκευής και Μαραθώνος (ενότητα Νέας Μάκρης).

Σκοπός της είναι να καταγράψει τι έγινε στο Εθνικό Κτηματολόγιο από το 1995 μέχρι σήμερα, να παρουσιάσει προβλήματα και περιπτώσεις που εμπλέκουν περαιτέρω τους ιδιοκτήτες και να δώσει αφορμή για λύσεις και λήψεις μέτρων καθότι οι πρακτικές αρμοδιών ούτε οι απαιτούμενες είναι ούτε οι πρέπουσες.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο είναι αυτό των διεκδικήσεων κληρών ακτημόνων τις οποίες κάνει το Ελληνικό Δημόσιο καταχρηστικά και παράνομα προσποιούμενο ότι προστατεύει δικαιώματά του. Με προσωπικές πολιτικές υπαλλήλων του, το Δημόσιο διεκδικεί εκτάσεις-κληρούς ακτημόνων ως δικές του, που το ίδιο προηγουμένα, ως γνωρίζει, φρόντισε να περιέλθουν σε ακτήμονες! Με νομιμοφανείς ισχυρισμούς παραβιάζεται η ειδική νομοθεσία που υπάρχει υπέρ των κληρούχων και προκαλείται η κοινή λογική τόσο από αυτούς που ενεργούν κατά τον τρόπο αυτόν όσο και από αυτούς που δηλώνουν αναρμοδιότητα να τους επαναφέρουν στην τάξη την ώρα που καταπατούνται συγκεκριμένες διατάξεις και ο ενδιαφερόμενος πολίτης μένει με τα χαρτιά του Δημοσίου στα χέρια του από Αγροτική Αποκατάσταση!

Εξ αιτίας της φονικής πυρκαγιάς της 23-7-2018 στο Μάτι θα καταγραφούν κάποια ιστορικά στοιχεία της περιοχής σε σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς όπως και πεπραγμένα δασικών υπηρεσιών και όχι μόνο. Ως Πρόεδρος της Ένωσης Οικιστών Κόκκινο Λιμανάκι, έχω την έκτακτη υποχρέωση να αναφερθώ σε αυτά.

A.1. Τα αγροκτήματα αγροτικών αποκαταστάσεων στα Μεσόγεια

Είναι: Γέρακας, Παλλήνη, Κάτω Χαρβάτι, Πικέρμι, Ραφήνα, Χεροτσακούλι, Βουρβάς, Βραώνα και Βάρη. Σε ορισμένα εξ αυτών έχουν γίνει εξαγορές εμφυτευτικών αμπέλων βάσει του Ν. 2189/1920 (π.χ. Γέρακας – Συμβόλαιο 20.000/1920 Α.Ι. Ζαχαρόπουλου, Βουρβάς – Συμβόλαιο 20.001/1920 Α. Ζαχαρόπουλου, Βραώνα – Συμβόλαιο 20.925/1920 Α. Ζαχαρόπουλου, Κάτω Χαρβάτι).

Με τον Αγροτικό Νόμο έχουν γίνει:

α) απαλλοτριώσεις – Διανομές του Δημοσίου δια του Υπουργείου Γεωργίας και
β) εκούσιες μεταβιβάσεις του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου, των οποίων έχει επιληφθεί πάλι το Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο όρισε τους δικαιούχους και σε αυτές ενώ εξέδωσε τις απαιτούμενες εκ του Αγροτικού Νόμου Άδειες και Αποφάσεις (όπως π.χ. στο κτήμα «Χεροτσακούλι», 161721/1927 εκχέρωσης-καλλιέργειας, 66576/1929 άρση περιορισμών άρθρου 216 Δασικού Νόμου 1929, δηλαδή στο Κόκκινο Λιμανάκι – Μάτι – Άγιο Ανδρέα υπέρ των Ομάδων Γεωργών Σπάτων και Χαλανδρίου).

Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ειδών Αγροτικών Αποκαταστάσεων είναι ότι στις απαλλοτριώσεις το τμήμα στον ιδιοκτήτη της έκτασης το καταβάλλει το Δημόσιο και εκδίδει παραχωρητήρια, ενώ στις εκούσιες μεταβιβάσεις το τμήμα στον ιδιοκτήτη το καταβάλλουν οι αποκαθιστάμενοι ακτήμονες και συντάσσονται συμβόλαια αγοράς. Αυτά προέβλεπε ο ισχύσας Αγροτικός Κώδικας που καταργήθηκε με τον Ν. 4061/2012. Σε περίπτωση κατάληψης μη απαλλοτριωμένης έκτασης από Διανομή του Υπ. Γεωργίας, είχε εφαρμογή το άρθρο 242 του Αγροτικού Κώδικα, ενώ με το άρθρο 12, παρ. 2, εδ. α', του Ν. 3147 /2003 θεσπίστηκε εικοσαετής παραγραφή δικαιωμάτων κυριότητας από την κύρωση της σχετικής διανομής.

- Απαλλοτριώσεις και Διανομές του Υπουργείου Γεωργίας έχουν γίνει στα Αγροκτήματα Βάρη, Γέρακα, Παλλήνη 2/3, Κάτω Χαρβάτι, Ραφήνα, Βουρβά-Σπάτα (Μεσόγεια), Χεροτσακούλι (Νέα Μάκρη).
- Στο Αγρόκτημα «Βουρβά» ειδικό κεφάλαιο αποτελεί η άτυπη διανομή του 1927 υπό του ΣΑΑΚ και του Εποικισμού προς ομάδες κληρούχων στα κοινά τεμάχια. Η ρύθμιση των ετών 1999-2003 δεν υλοποιήθηκε από τη Νομαρχία μετά το έτος 2004 έως το 2010, φυσικά όχι με ευθύνη της υπηρεσίας ή των ενδιαφερομένων, αλλά από τη μη πολιτική βούληση της Νομαρχίας και την εμπαθή άρνηση του κυρίως αρμοδίου. Η εκδοθείσα Υπουργική απόφαση του Υπουργού Γεωργίας Γ. Δρυ καταργήθηκε με τον Ν. 4061/2012 και τώρα έχει εφαρμογή το άρθρο 22 του ίδιου νόμου. Τα τεμάχια αυτά διεκδικούνται από το Δημόσιο με τη Δ/ση Δασών. Πρέπει να σημειωθεί ότι στην Απαλλοτρίωση του Αεροδρομίου τμήματα και τεμάχια εξ αυτών αποζημιώθηκαν πλήρως αφού οι ιδιοκτήτες αναγνωρί-

στηκαν κύριοι των εκτάσεων αυτών και το Δημόσιο δεν προέβαλλε δικαιώματα κυριότητας.

- Εκούσιες Μεταβιβάσεις έχουν γίνει στα Αγροκτήματα: Παλλήνη 1/3, Κάτω Χαρβάτι, Πικέρι, Χεροτσακούλι (κοινότητες Σπάτα – Μαραθώνα έτους 1912 ή άλλως Λυκόρεμα ή Νταού ή Κόκκινο Λιμανάκι ή Σίθι ή Μάτι παρά τον Άγιο Ανδρέα), Βουρβά (εξαιρεθέν της απαλλοτριώσης ή Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά ή 647 τεμάχιο, συμβόλαιο 2900/1924 Κ. Νίκα) και Βραώνα (συμβόλαιο 3953/1924 Κ. Νίκα).
- Αγροτικές αποκαταστάσεις έγιναν και σε δάση (π.χ. υπόλοιπο κτήμα Βουρβά) επιδεικτικά εκχερσώσεως προς καλλιέργεια βάση της παραγράφου 3 του άρθρου 8 (Δάση) του Αγροτικού Κώδικα, που αποκρύπτουν για δικούς τους λόγους αυτοί που χρησιμοποιούν μερικώς το άρθρο 8 για να παραπλανήσουν. Η διάταξη ίσχυε μέχρι την κατάργησή της με το άρθρο 62 του Ν. 2185/1952. Τη χρονιά που ψηφίστηκε ο Ν. 2258/1952 (285 Α) και κυρώθηκε η σύμβαση Κράτους-Εκκλησίας (ΦΕΚ 289/Α/8-10-1952) η οποία αφορούσε και το Γεροτσακούλι η Αγία Μαρίνα.

A.2. Ισχύον καθεστώς στα αγροκτήματα εκουσίων μεταβιβάσεων του άρθρου 127 του αγροτικού νόμου

Στις εκούσιες μεταβιβάσεις του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου δια των οποίων περιήλθαν εκτάσεις σε ακτήμονες ως κλήροι αυτών, ισχύουν τα κατωτέρω δεσμευτικά για το Ελληνικό Δημόσιο και τις δασικές του υπηρεσίες ως προς την κυριότητα των εκτάσεων τις οποίες με ιδιαίτερη επιμονή διεκδικούν παρότι είναι κλήροι ακτημόνων της κατηγορίας αυτής. Το Δημόσιο το δεσμεύουν:

α) Η υπ' αριθ. 70268/4241/6.10.1998 Διαταγή της Γενικής Γραμματείας Δασών προς τη Δ/ση Δασών Ανατολικής Απτικής με την οποία οι εκτάσεις από εκούσιες μεταβιβάσεις θεωρούνται ιδιωτικές, δεκτών γενομένων υπό του Υπουργού Γεωργίας των απόψεων της Δ/σης Εποικισμού και όχι της Δ/σης Δασών. Ο χαρακτηρισμός του εγγράφου είναι στο διπνεκές και φέρει την υπογραφή του αιμνήστου Βασίλη Γιωτάκη. Διευκρινίζεται ότι τότε και οι δύο υπηρεσίες ήταν του Υπουργείου Γεωργίας. Να αναφερθεί ότι η απάντηση του Υπουργού «χάθηκε» την πρώτη φορά και υποβλήθηκε ξανά το ίδιο υπηρεσιακό σημείωμα πάλι στον Υπουργό για να δοθεί πάλι η ίδια απάντηση. Για το θέμα αυτό έχω ιδίαν αντίληψη ως εκλεγμένος στον Δήμο Σπάτων και ως ασχοληθείς με τα θέματα αυτά επί δεκαετίες.

β) Ο Ν. 3147/2003 με την παρ. 1 του άρθρου 11, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 36 του Ν. 4061/2012 που αποκλείει ρητά τη δυνατότητα προβολής δικαιωμάτων κυριότητας εκ μέρους του Δημοσίου επί κλήρων ακτημόνων

της κατηγορίας αυτής του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου ενώ τα συνταχθέντα συμβόλαια αγοράς είναι έγκυρα και ισχυρά. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003 ως αναφέρει η εγκύκλιος της Γενικής Δ/νσης Δασών, υπ' αριθ. πρωτ. 118533/47000/15-02-2003, αίρεται η διαφοροποίηση που υπήρχε μεταξύ αναγκαστικής απαλλοτριώσεως και εκούσιας μεταβίβασης δηλ. κλήρος-πρωτότυπος και παράγωγος τίτλος αντίστοιχα. Η διάταξη του Ν. 3147/2003 έγινε μετά τη μη αποδοχή και απόρριψη της Γνωμ. 112/2000 ΝΣΚ από τον Υπουργό Γεωργίας με την επισημείωση της νομοθετικής ρύθμισης που ακολούθησε. Σχετικό έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Δασών με αρ. πρωτ. 89369/117/20.4.2001 προς το Υπουργείο Οικονομικών ΝΣΚ.

γ) Ο Ν. 3208/2003 με την παρ. 1.1 περίπτωση λ' του άρθρου 10 (προσθήκη με τον Ν. 4280/2014), ως ισχύει, που αναγνωρίζει την κυριότητα και στα Δάση και στις Δασικές Εκτάσεις της άνω κατηγορίας κλήρων της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί εκτάσεων κλήρων ακτημόνων της κατηγορίας αυτής του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω οι εκτάσεις από εκούσιες μεταβιβάσεις αποτελούν κλήρους της Αγροτικής Νομοθεσίας, είναι κλήροι ακτημόνων και δεν διεκδικούνται κατά κυριότητα από το Δημόσιο. Τα δε αρχικά συμβόλαια είναι έγκυρα και ισχυρά με τον Ν. 4061/2012

B. Προσωρινοί δασικοί χάρτες του 1980

1. Περί το έτος 1980 το Ελληνικό Δημόσιο (Δ/ση Δασών, Υπουργείου Γεωργίας) με βάση την εγκύκλιο υπ' αριθ. 159140/1077/12-03-1980 που όριζε ποσοστό δασικής κάλυψης 15% και το οποίο ποσοστό δεν προέβλεπε ο Ν. 998/1979 όπως δεν το προέβλεπε και ο Ν. 248/1976, συνέταξε πάνω σε χάρτες της Γ.Υ.Σ. υπό κλίμακα 1: 5000 με ιδιαίτερη σπουδή και στοχευμένα Προσωρινούς Δασικούς Χάρτες και Πίνακες λογίζοντας αυθαιρέτως εκτάσεις από Αγροτικές Αποκαταστάσεις ως Δημόσιες Δασικές και έτσι παρανόμως τις κτηματογράφησε (Παλλήνη, Πικέρι, Σπάτα-Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά, Χεροτσακούλι κ.λπ.).

Ενέπλεξε κλήρους ακτημόνων σε δικαστικές περιπέτειες και εισήλθε σε περιοχές αρμοδιότητας της Δ/νσης Εποικισμού του ιδίου Υπουργείου Γεωργίας επιβάλλοντας καθεστώσ ομηρίας σε κληρούχους και στους διαδόχους αυτών. Ιδιοκτησίες με ελιές και αμπέλια ζωγραφίστηκαν ως Δάση και ξεκίνησε τότε (1983-2003) η ταλαιπωρία των πάντων με απίστευτες κόντρες εντός Υπουργείου Γεωργίας. Για τις εκούσιες μεταβιβάσεις του Αγροτικού Νόμου ο ακριβής όρος είναι εκούσιες μεταβιβάσεις. Το λέει άνω και η διαταγή της Γεν. Γραμματείας Δασών του 1998. Ακούμε τον ανύπαρκτο όρο εκούσια διανομή. Ο όρος εκούσια διανομή είναι σκόπιμο λάθος

και στοχεύει σε εξ αδιαίρετου εκτάσεις εκούσιων μεταβιβάσεων ώστε να αποτρέψουν την εφαρμογή των διατάξεων των εκουσίων μεταβιβάσεων. Χρησιμοποιούν και τη Γνωμοδότηση 112/2000 ΝΣΚ (μη αποδεκτή από τον Υπουργό Γεωργίας και μη παράγουσα αποτέλεσμα αφού το σχετικό πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με τον Ν. 3147/2003) για να ακυρώσουν ακόμα και ελεγχθείσες αρμοδίως εκούσιες μεταβιβάσεις. Παρά τα άνω αναφερόμενα γεγονότα περί της τύχης της Γνωμοδότησης 112 και της Διαταγής του 1998, γίνονται όλα αυτά διότι κάποιος λέει διαφωνούν με τις αγροτικές αποκαταστάσεις που έγιναν προ 100 ετών και αφού φυσικά δεν υπάρχει γι' αυτούς δικαστικός έλεγχος σε προσωπικό επίπεδο. Γι' αυτό και δρουν από θέσεως και αυθαιρέτως.

2. Σε ό,τι αφορά στους κλήρους ακτημόνων από εκούσιες μεταβιβάσεις, η αήθης αυτή τακτική και πρακτική του Δημοσίου και των Δασών αντιμετωπίστηκε από πλευράς των τότε Υπουργών Γεωργίας με εισηγήσεις της Δ/σης Εποικισμού-Πολιτικής Γης του Υπουργείου και σώφρονες εισηγήσεις ατόμων της Γενικής Γραμματείας Δασών τα έτη 1986, 1995, 1998, (Διαταγή 70268/4241/16-10-1998), 2001 (εισηγήση Β. Γιωτάκη περί μη αποδοχής της Γνωμοδότησης 112/2000 του ΝΣΚ, υπό του Υπουργού Γεωργίας με ταυτόχρονη πρόταση νομοθετικής ρύθμισης, η οποία και έγινε με τον Ν. 3147/ 2003) και 2012 (Ν. 4061/2012).

Η Γνωμοδότηση 112/2000 ΝΣΚ έθιγε τη μισή Ελλάδα και εξέθετε την τότε Κυβέρνηση. Ακουστήκαν πολλά στο Υπουργείο Γεωργίας και σε κομματικά γραφεία. Ανέτρεπε τις εκούσιες μεταβιβάσεις και κατέστρεφε κληρούχους. Το 2003 συζητήθηκαν οι δύο νόμοι 3147 και 3208. Όποιος ανατρέξει σε δημοσιεύματα της εποχής και στα πρακτικά της Βουλής μπορεί να ενημερωθεί και να δει ποιος έλεγε και τι έλεγε πάνω στις λύσεις που εδίδοντο μετά από 20 χρόνια με κόντρες και παιχνίδια (1983-2003). Αποδεδειγμένα πλέον εκούσιες μεταβιβάσεις του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου που τις έχουν ελέγξει αρμοδίως (Δ/ση Γεωργίας, Δ/ση Πολιτικής Γής), αποτελούν στόχο διάρρηξης από συγκεκριμένη συντεχνία μέχρι και σήμερα εμπαθώς, επιμόνως, αμετανοήτως, δολίως και σκοπίμως, όπως και από ημιμαθείς νομικούς, δίκην δικολάβων και από μελετητές ή συμβούλους του αυτού επιπέδου στο δασικό και στο πολεοδομικό πεδίο υπό την αδιαφορία στελεχών του Υπουργείου Περιβάλλοντος που αποδέχονται τα πάντα πλην των στοιχείων που διαψεύδουν όλους αυτούς που εδώ αναφέρονται! Τροχονόμοι και παιχνιδάκια. Τα δάση που ήταν αρμοδιότητα του Υπουργείου Γεωργίας πέρασαν μετά το 2004 στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Το 2014 έγινε διάταξη (Ν. 4280/2014) από το Υπουργείο Περιβάλλοντος με την οποία δάση και δασικές εκτάσεις κλήρων της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003 ως ισχύει, υπήχθησαν στο άρθρο 10 του Ν. 3208/2003, ως περίπτωση λ' και το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας ακόμη και δάση να είναι οι κλήροι αυτοί.

3. Παρά τις άνω ρυθμίσεις μέχρι σήμερα και οι διατάξεις παραβιάζονται από το Δημόσιο δια αρμοδίων-αναρμοδίων και άλλων και οι τότε Προσωρινοί Δασικοί Χάρτες χρησιμοποιούνται ως οριστικοί παρότι φέρουν τον χαρακτήρα προσωρινοί. Εκτός βέβαια ότι έπρεπε να είχαν αποσυρθεί όταν καταργήθηκε ο Ν. 248/1976 με τον Ν. 2664/1998, αφού ταυτόχρονα αφαίρεσαν τότε κάθε δυνατότητα εκδίκασης εκκρεμών κατ' αυτών αντιρρήσεων! Βέβαια τούτα είναι ψιλά γράμματα και σηματοδοτούν και πρακτικές και ευαισθησίες. Όποιος έζησε στο Υπουργείο Γεωργίας την κόντρα Εποικισμού και Δασών, την εικοσαετία 1983-2003 έχει πλήρη γνώση και δυνατότητα γνώμης. Τα λέω διότι ήμουν παρών και έχω ιδίαν αντίληψη. Το ΥΠΕΧΩΔΕ τους ΠΔΧ τους χρησιμοποίησε στο Π.Δ. των ΖΟΕ Μεσογείων (ΦΕΚ 199/Δ/2003) ως οριστικούς με τη δικαιολογία ότι δεν το απαγορεύει ο νόμος.

Ότι ήταν προσωρινοί και εκκρεμούσαν δεν έλεγε κάτι στους τότε αρμόδιους, ενώ κάποιοι που τους ελέγχουν μας λένε και τα περί διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης αντί να τους συμμαζεύουν και να μη τους ξεπλένουν.

4. Για τις εκούσιες μεταβιβάσεις του άρθρου 127 του Αγροτικού Κώδικα έχουμε τους δύο Νόμους του 2003 που μας λένε ότι οι εκτάσεις αυτές –οι κλήροι των κληρούχων αυτών είναι ιδιωτικές εκτάσεις και ότι το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί αυτών (Ν. 3147/2003, Ν. 3208/2003 ως ισχύουν). Έχουμε τον Εποικισμό ή άλλως Δ/ση Πολιτικής Γης του Υπουργείου Γεωργίας ή Αγροτικής Ανάπτυξης που δια νόμου μας λέει ότι το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας στις εκτάσεις της κατηγορίας αυτής, αλλά έχουμε και τα Δάση που διεκδικούν με δίκες ή δηλώσεις ιδιοκτησίας τις εκτάσεις αυτές ακριβώς αντίθετα από ό, τι επιτάσσει ο Νόμος. Το Δημόσιο με τις υπηρεσίες Δασών και τους Π.Δ. Χάρτες έχει υποβάλλει ψευδείς εν προκειμένω και παράνομες Δηλώσεις Ιδιοκτησίας (Ν. 2308/1995) στο Εθνικό Κτηματολόγιο, οι οποίες θα συνοδεύουν εσαεί το κάθε ακίνητο, ενώ θα έπρεπε να εφαρμόζουν το Ν. 3147/2003 υπέρ του ιδιοκτήτη της έκτασης από όποια θέση γίνεται αντιληπτή η παρανομία αυτή και όταν το Δημόσιο διεκδικεί τους κλήρους της κατηγορίας αυτής που το ίδιο φρόντισε να αποκτήσουν οι ακτήμονες. Έναντι των εκτάσεων αυτών και της νομοθεσίας που αποκλείει ρητά την προβολή δικαιωμάτων κυριότητας εκ μέρους του Δημοσίου, σε όλα τα επίπεδα αντιπαράθεσης, βλέπουμε μια ιδιότυπη συμπεριφορά κατά της διάταξης του 2003 λες και ο Ν. 3147 δεν υπάρχει. Μόνο η Διεύθυνση Πολιτικής Γης του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης αναφέρει μέχρι σήμερα (2018) στις απαντήσεις της προς τους πολίτες κατά γράμμα την παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003 ως ισχύει με την προσθήκη του Ν. 4061/2012. Οι πλέον αρμόδιοι ως προς την εφαρμογή του νόμου αυτού, φοβούνται ακόμα και να τον αναφέρουν. Αντιμετωπίζουν τον Νόμο αυτό ως παρανομία, ευθυγραμμιζόμενοι με τους όποιους κακόβουλους ή όποιους ανιστόρητους. Στην κτηματογράφηση του 2008-2018 (Ραφήνα, Ν. Μάκρη κ.λπ) υπήρξε αξιολόγηση εγγράφων για εκούσιες μεταβιβάσεις από τα γραφεία κτηματογράφησης και σεβα-

σμός στο Ν. 3147/2003. Αποδόθηκαν κλήροι ακτημόνων με βάση την αναφορά εγγράφων της Δ/σης Πολιτικής Γής του Υπ. Γεωργίας-Αγροτικής Ανάπτυξης και φυσικά, αφού έγινε και ο έλεγχος και η εφαρμογή τίτλων ιδιοκτησιών από Νομικό και Τοπογράφο της Κτηματογράφησης.

5. Δασικοί χάρτες συντάχθηκαν στα Μεσόγεια και στα κτήματα τα οποία δεν υπήρξαν αντικείμενο αγροτικής αποκατάστασης, όπως όλοι γνωρίζουμε. Αμπέλια και ελιές στα Μεσόγεια παρουσιάστηκαν ως δάση και η Πεντέλη έγινε Πόλη.

Γ. Οι κτηματογραφήσεις του Εθνικού Κτηματολογίου

- Γ. 1. Πρώτη 1999-2006. Προβλέπονταν αντιρρήσεις-ενοστάσεις σε δύο βαθμούς.

Τα πινάκια εκδίκασης αυτών όμως τα τοιχοκολλούσαν σωρηδόν στο Γραφείο Κτηματογράφησης, σε καφενεία ή στο Ειρηνοδικείο και Πρωτοδικείο Αθηνών. Ουδείς μπορούσε να δει αν εκδικαζόταν η ένστασή του, ούτε υπήρχε κοινοποίηση αυτής. Διάρκεια κτηματογράφησης με δύο βαθμών ενοστάσεις οκτώ (8) έτη. Η λειτουργία του Κτηματολογικού Γραφείου Σπάτων άρχισε το 2006, του Γέρακα το 2004 και της Παιανίας το 2005.

- Γ.1.1 Σπάτα: ΦΕΚ 760/Β/26-6-2006 - Λειτουργία του Κτηματολογικού Γραφείου Σπάτων.

α) Οι ιδιοκτησίες «παίζουν», δηλ. υπάρχουν διαφορές στα διαγράμματα και στο έδαφος. Μπορεί να μην ξέρεις ότι το πατρικό σου σπίτι είναι πιο δίπλα και φθάνει και σε κανά δυο δωμάτια του γείτονα.

β) Το 2005 κατετέθησαν στο Γραφείο Κτηματογράφησης οι κυρωμένες με υπογραφή του Νομάρχη Πράξεις Εφαρμογής των δύο Επιχειρηματικών Πάρκων και όπως κατετέθησαν έτσι και πήγαν στις πρώτες εγγραφές του Κτηματολογίου. Σε θέμα συζήτησης που ήρθε το 2013 στο Δημοτικό Συμβούλιο για τις Πράξεις Εφαρμογής, ελήφθη η απόφαση 077/2013. Στη συζήτηση αυτή ακούστηκαν: η αναζήτηση πολλών στρεμμάτων, η μετάταξη οικοδομήσιμης έκτασης, ολόκληρου οικοδομικού τετραγώνου, σε μη πολεοδομικά αξιοποιήσιμη έκταση που σημαίνει υποχρεωτική προσκύρωση, καθώς και άλλα περίεργα. Το 2019 υπό τον φόβο μην αποκαλυφθούν αυτά που ακούστηκαν στη συνεδρίαση του 2013, υπήρξε παρεμβολή και στα εκλογικά αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών σε ό,τι αφορούσε στις έδρες των τότε συνδυασμών. Αφαιρέθηκε έδρα από τον δεύτερο συνδυασμό που μετείχε στην επαναληπτική εκλογή της Β' Κυριακής και δόθηκε στον τρίτο συνδυασμό που δεν μετείχε στην επαναληπτική εκλογή. Τούτο έγινε με την πρωτοφανή μέθοδο πρόσθεσης ως εξής: $4+2=5$ και $4+0=5$! Και δεν θα το αναφέραμε αυτό αν δικαστής δεν είχε πει ότι έκανε λάθος στην πρόσθεση παρουσία δύο συμβούλων που έχασαν τις έδρες τους. Ο ένας από την πρόσθεση και ο άλλος από την καραμπόλα. Εδώ να

σημειωθεί ότι κατά την ανάρτηση των προσωρινών πινάκων εκλεγμένων υπάρχει δυνατότητα τριήμερης διόρθωσης των λαθών.

Στην προκειμένη περίπτωση η ανάρτηση αυτή έγινε στις 24, 25 και 26-12-2019 εν μέσω αργιών Χριστουγέννων για να χαθεί το τριήμερο. Στο Δ. Πρωτ. Αθ. ο εισηγητής για την απόφαση που εξεδόθη επί της ένστασης υπέδειξε ότι το Δ. Πρωτ. Πειραιώς για την ίδια περίπτωση είχε εκδόσει αντίθετη απόφαση που δικαίωσε τον ενιστάμενο, για να φανεί και εδώ ότι υπήρχε παρέμβαση για το αποτέλεσμα προς εξόντωση του ενισταμένου. Μεθοδεύσεις που συνδέονται με τις άνω πράξεις εφαρμογής και αφού είχε ανακοινωθεί ότι θα γινόταν έλεγχος αυτών από 1/1/2011. Τα αποκαλυπτικά αναφερόμενα στην απόφαση 077/2013 Δημοτικού Συμβουλίου Σπάτων-Αρτέμιδας παραπέμπουν στο πέρασμα της πράξης εφαρμογής στο σύστημα του Εθνικού Κτηματολογίου το οποίο έγινε κατά τη διάρκεια της κτηματογράφησης στα Σπάτα. Γεγονός που συνετέλεσε στην αναζήτηση εκτάσεων πολλών στρεμμάτων ως αναφέρθηκαν στο Δημοτικό Συμβούλιο. Σε αυτά να συνυπολογιστεί και η ζημιά του Δήμου Σπάτων η οποία αντιστοιχεί στον χαρακτηρισμό ενός ολόκληρου Ο.Τ. ως μη πολεοδομικά αξιοποιήσιμου γηπέδου!! Δηλαδή φακίρικά και ο νοών νοεΐτω.

γ) Το Δημόσιο διεκδίκησε εκτάσεις με τους Προσωρινούς Δασικούς Χάρτες στο Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά παρά την επιστροφή των αντιρρήσεων το 1986 από το Υπουργείο Γεωργίας στους ενδιαφερόμενους. Επίσης διεκδίκησε τα κοινά τεμάχια της διανομής Βουρβά όπως και εκτάσεις από τα κτήματα του Παλιού Χωριού Σπάτα. Οι διεκδικήσεις πέρασαν στις πρώτες εγγραφές του Κτηματολογίου. Σε εκκρεμότητα παραμένουν τα 3.500 περίπου στρέμματα των κοινών τεμαχίων διανομής Βουρβά τα οποία έχει δεσμεύσει το Δημόσιο παρά το γεγονός ότι με το άρθρο 22 του Ν. 4061/2012 δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας υπό τις αναφερόμενες σε αυτό προϋποθέσεις, ήτοι καλλιέργεια προ 1-1-1965 και μέχρι σήμερα, αγορά με συμβόλαιο πριν την 5-6-1993. Δεν καλύπτονται από τη διάταξη αυτή, δωρεές, αποδοχές κληρονομιάς και δικαστικές αποφάσεις. Όμως για να ενεργοποιηθεί η διάταξη χρειάζεται να λειτουργήσει η αρμόδια προβλεπόμενη από το Ν. 4061/2012 επιτροπή η οποία με απόφασή της θα διαπιστώνει τη συνδρομή των προϋποθέσεων ξεχωριστά σε κάθε περίπτωση-αίτηση.

δ) Ένα άλλο θέμα είναι το θέμα-σκάνδαλο που λέγεται «ρέμα-ψέμα» Ραφήνας στον κάμπο των Σπάτων. Στην περιοχή από την οδό Σπάτων-Πικερμίου μέχρι την οδό Αρίωνος έχει γίνει εγκατάσταση κληρούχων από το Υπουργείο Γεωργίας (Διανομή 1923) και υπάρχει ένα τμήμα του Υπολοίπου Κτήματος Βουρβά που αφορά και αυτό κληρούχους. Στην ίδια περιοχή το 2004 ο Δήμος Σπάτων άνοιξε ένα κανάλι για να μεταφερθούν τα νερά του Ποδονίφτη και του Χαλανδρίου που ρίχτηκαν μέσω Αττικής Οδού και ρέματος Μεγάλο Ρέμα μέσα στα αμπέλια κύδην στις περιοχές Πετρέζας, Αγ. Βασιλείου-Σκίμθι, Έτος, Πλατύ Χωράφι. Μήκος εκσκαφής καναλιού πέντε (5) χλμ. Έτσι οδνηγήθηκαν χωρίς έργο και μέσα από τις ιδιοκτησίες

τα συνεχούς ροής νερά του Ποδονίφτη στο Ρέμα Ραφήνας (ΦΕΚ 281/Δ/1993, ΦΕΚ 199/Δ/2003) παρά τη Λεωφόρο Μαραθώνος.

Το Εθνικό Κτηματολόγιο στις πρώτες εγγραφές απέδωσε τις ιδιοκτησίες ορθώς ως είναι παραχωρημένες από το Υπουργείο Γεωργίας χωρίς να τις κατατιμήσει με το παράνομο κανάλι που έσκαψε ο Δήμος Σπάτων το 2004. Την ανυπαρξία φυσικού ρέματος στα κληροτεμάχια τη βεβαιώνει η Περιφέρεια Ατικής με το 3269/11-10-2017 έγγραφο και το Υπουργείο Περιβάλλοντος με το 35005/24-10-2017 έγγραφό του διαφεύδοντας και την ίδια του την υπηρεσία για τα ρέματα, η οποία έχει εξαπατήσει και το ΣτΕ το 2005 και το ΚΣΧΟΠ το 2011 λέγοντας ψευδώς ότι υπάρχει �έμα των δύο άνω ΦΕΚ. Την ανυπαρξία ρέματος τη βεβαιώνει και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με το έγγραφο 1161/106071/π.ε./15-03-2018 που λέει ότι η κοίτη, δηλ. η εκσκαφή είναι ιδιοκτησία των κληρούχων του κτήματος Βουρβά. Αυτή την αλήθεια μία ομάδα διαφόρων ατόμων από θέσεως με την ανοχή της Δημοτικής Αρχής Σπάτων-Αρτέμιδος σε δύο θητείες (2011-2018) θέλει να την ανατρέψει και δολίως όλοι μαζί ισχυρίζονται ότι πρόκειται περί φυσικού ρέματος. Χωρίς να είναι ρέμα ούτε με τα στοιχεία του Υπ. Περιβάλλοντος ούτε με τα στοιχεία του Υπ. Γεωργίας, ούτε με τις εγγραφές του Εθνικού Κτηματολογίου, ούτε και κατά δήλωση του τότε Δημάρχου, ο οποίος δηλώνει στα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου Σπάτων στις 31-8-2004 ότι δεν υπάρχει �έμα και ότι ο ίδιος έσκαψε ιδιοκτησίες για την αποστράγγιση των νερών του Ποδονίφτη που ρίχτηκαν στην περιοχή μέσα στους αμπελώνες.

Η ίδια ομάδα ατόμων των οποίων τα ονόματα έχουν καταγραφεί κατά καιρούς σε σχετικά έγγραφα μαζί με άτομα του Δήμου επιμένουν δολίως να λένε ότι το κανάλι στα αμπέλια είναι τάχα φυσικό �έμα. Το Τοπικό Συμβούλιο Σπάτων στην απόφασή του 53/2013 μιλάει για μη φυσικό �έμα και για διάνοιξη της κοίτης το έτος 2004. Με το Ν. 4277/2014 (ΡΣΑΑ) το κανάλι αυτό πάνω στις ιδιοκτησίες προσπάθησαν να το κάνουν ρέμα δια νόμου με το όνομα ρέμα Ραφήνας-Κλάδος Μεσογείων. Όπως προκύπτει από τα Πρακτικά της Βουλής, ο Υπουργός Περιβάλλοντος με νομοθετική βελτίωση διέγραψε από το αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου και από το Ρέμα Ραφήνας τον Κλάδο Μεσογείων, διότι τέτοιο ρέμα δεν υπήρξε ποτέ στους χάρτες του Υπουργείου Γεωργίας και στα εκεί αυτοτελή κληροτεμάχια, ούτε στα διαγράμματα του Υπουργείου Περιβάλλοντος που συνοδεύουν το ΦΕΚ 281/Δ/1993 και το ΦΕΚ 199/Δ/2003. Εν προκειμένω βλέπουμε να γίνεται προσπάθεια με διαδικασία σκυταλοδρομίας για να νοθεύσουν πλαγίως τις εγγραφές στο Εθνικό Κτηματολόγιο με κάθε τρόπο. Εδώ βλέπουμε να ενεργούν ή να μην ενεργούν άτομα από θέσεως στο τετράγωνο Δήμου Σπάτων-Αρτέμιδος, Υπουργείου Περιβάλλοντος, Υπουργείου Υποδομών, Μελετητών, λόγω ΚΕΛ Πλατύ Χωράφι και λόγω επιθυμίας να εμφανίσουν το κανάλι αυτό ως φυσικό ρέμα και με στόχο να καταργήσουν την ισχύ του Εθνικού Κτηματολογίου. Ως μέλη της ομάδας εργασίας του Δήμου Σπάτων-Αρτέμι-

δος που συγκροτήθηκε με το ζόρι από τον Σπαταναίο Δήμαρχο συντάξαμε πόρισμα για το τεράστιο αυτό σκάνδαλο και όταν αυτό παραδόθηκε τον Ιούλιο του 2018 θεωρήθηκε καλό να καταργηθεί η επιτροπή μας μέσω αντιπροσώπων του. Στο ΣτΕ το 2005 για την υπόθεση του τότε ΚΕΛ όπου οι τότε προσφεύγοντες είχαν ισχυριστεί ότι υπάρχει φυσικό ρέμα, το Υπουργείο Περιβάλλοντος δεν κατέθεσε τους χάρτες του που αποδείκνυαν την ανυπαρξία του ρέματος. Τούτο και μόνο αποδεικνύει ότι κάποιιοι υπάλληλοί του και όχι μόνο, υπηρετούν από θέσεως άλλους και άλλα και όχι το δημόσιο συμφέρον. Με την αδικοπραξία διάνοιξης παράνομου καναλιού πάνω σε κληροτεμάχια με αμπέλια φυτεμένα προ 100ετίας θέλουν να αλλοιώσουν -πλαστογραφήσουν τις εγγραφές στο Εθνικό Κτηματολόγιο σε 1.200 περίπου εγγραφές. Έχει ενδιαφέρον να δούμε στη συνέχεια αν τολμήσουν να καταθέσουν τέτοιο διάγραμμα-απάτη στον Προϊστάμενο του Κτηματολογικού Γραφείου, όπως και τι θα πράξουν ο ίδιος και η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. σε μια τέτοια περίπτωση. Ηρέπουσα ενέργεια θα είναι να ζητηθεί παρέμβαση Εισαγγελέα εναντίον όσων συμβάλλουν στη νομιμοποίηση μιας τέτοιας απάτης που λαμβάνει χώρα από το 2004 μέχρι σήμερα 2018 που γίνεται η συνάντησή μας.

Ο Δήμος στα Σπάτα κινείται κατά των ιδιοκτητών από προσωπικά ελατήρια διαφόρων κατά καιρούς εκπροσώπων του και συγκεκριμένα εκ της Δημοτικής Αρχής ήτοι της πλειοψηφίας διαχρονικά 2011-2018 χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απαλλάσσεται των όποιων ευθυνών της και η αντίστοιχη αντιπολίτευση η οποία έπρεπε να είχε οδηγήσει τους επίορκους στον Εισαγγελέα. Η διαγραφή στη Βουλή του Κλάδου Μεσογείων του Ρέματος Ραφήνας έγινε διότι ο Υπουργός Ι. Μανιάτης αντιλήφθηκε την προσπάθεια που γινόταν μέσα από το ίδιο το Υπουργείο Περιβάλλοντος να εμφανιστεί το παράνομο κανάλι ως φυσικό ρέμα. Αυτό έγινε το καλοκαίρι του 2014 όταν συζητήθηκε ο Νόμος 4277/2014 για το ΡΣΑΑ. Παρά ταύτα τον Σεπτέμβριο οι ίδιοι κύκλοι εξαπάτησαν τον τότε Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος Ν. Ταγαρά και πέτυχαν στο ύψος του ΚΕΛ Πλατύ Χωράφι να οριοθετήσουν τμήμα του αυτού καναλιού ως φυσικό ρέμα πάνω σε αμπέλια-κληροτεμάχια και πάνω σε δύο κύριες δημοτικές οδούς χάριν του ΚΕΛ, με το ΦΕΚ 416/Δ/2014, υλοποιώντας τη μελέτη που είχε συνταχθεί με προφορική εντολή που δόθηκε σε σύσκεψη (2010) υπό τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων του ΥΠΕΚΑ Ανδρεαδάκη ο οποίος εντελώς συμπτωματικά σχετίζεται με τη μελέτη του ΚΕΛ Πλατύ Χωράφι. Τελικά πέτυχαν την τμηματική οριοθέτηση τάχα φυσικού ρέματος με πλάτη 100 έως και 250 μέτρα λες και επρόκειτο για τον ποταμό Δούναβη, ενώ γνώριζαν ότι είναι παράνομο κανάλι.

Για την έκδοση του ΦΕΚ 416/Δ/2014 οι χειριστές του θέματος εντός του Υπ. Περιβάλλοντος με τους κατά καιρούς ανώτερους τους και συμβούλους αυτών από το 2010 μέχρι το 2014 εξαπάτησαν τον Αναπληρωτή Υπουργό από τον οποίο απέκρυψαν και το παράνομο κανάλι όπως απέκρυψαν και τα ΦΕΚ 281/Δ/1993 και ΦΕΚ 199/Δ/2003 τα οποία στα διαγράμματά τους δεν έχουν ρέμα. Αυτή η οριοθέτηση

έχει προσβληθεί ενώπιον του ΣτΕ και θα έχει ενδιαφέρον να δούμε τι θα πει το ΣτΕ τώρα για τα κληροτεμάχια στα οποία άνοιξαν παράνομο κανάλι όπως και τι θα πει για την μη αποστολή του διατάγματος οριοθέτησης στο Δήμο Ραφήνας-Πικερμίου το 2011 και την κατά συνέπεια μη γνωμοδότηση αυτού, την ώρα που υπάρχει το 196/2011 πρακτικό επεξεργασίας του ΣτΕ με το οποίο πρακτικό του 2011 είχε κριθεί μη νόμιμα προτεινόμενο το αυτό σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος αφού δεν είχε σταλεί το 2011 στον Δήμο Σπάτων-Αρτέμιδος για γνωμοδότηση.

Συμπερασματικά, καταλήγουμε στο ότι το Εθνικό Κτηματολόγιο, στην προκειμένη περίπτωση καθίσταται παίγνιο στα χέρια ομάδας ατόμων που από θέσεως ενεργούν με κώδικα οργάνωσης ακόμα και εντός του Υπουργείου Περιβάλλοντος το οποίο είναι αρμόδιο για το Εθνικό Κτηματολόγιο. Ίδια τακτική ακολουθείται και στο Υπουργείο Υποδομών και από τους μελετητές αυτού οι οποίοι παρακάμπουν το Εθνικό Κτηματολόγιο που λειτουργεί και επιμένουν ότι το κανάλι είναι φυσικό ρέμα και ιδιοκτησία του μέχρι τώρα (2018) Δημοσίου. Δηλαδή θέλουν να λένε ότι τα κληροτεμάχια Βουρβά είναι τάχα ιδιοκτησία του Δημοσίου και όταν είναι γνωστά τα έγγραφα 33005/2017 του Υπουργείου Περιβάλλοντος και 1161/106071/π.ε./15-3-2018 του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης τα οποία ομιλούν για ανυπαρξία χαρακτηρισμένου ρέματος και για ιδιοκτησίες κληρούχων. Όταν εξεδόθει το 1161 έγγραφο ΥΠΑΑΤ άτομα στον Δήμο Σπάτων το υποδέχθηκαν ως χαστούκι στο πρόσωπό τους αφού επιβεβαιώθηκαν από το ΥΠΑΑΤ και το ΥΠΕΝ αυτά που υποστήριζα τόσο εντός Σπάτων όσο και ενώπιον των δύο Υπουργείων με παραστάσεις μου. Στις 28/3/2018 υπήρξε περιστατικό το οποίο είχε προαναγγελθεί ως προειδοποίηση από τις 5/2/2018 σε επίσκεψή μου σε Δημόσια Υπηρεσία και έχει μαζί με άλλα καταγραφεί αρμοδίως.

- Γ.1.2 Αρτέμιδα: Λειτουργία Κτηματολογικού Γραφείου ΦΕΚ 527/Β/27-4-2006

α) Στον Άγιο Νικόλαο το Ελληνικό Δημόσιο δήλωσε στην εντός σχεδίου περιοχή ότι έχει ιδιοκτησίες. Στην εντός σχεδίου περιοχή έχει εφαρμογή το άρθρο 4 του Ν. 3127/2003, ακόμη κι αν ήταν η έκταση του Δημοσίου για ιδιοκτησίες μέχρι δύο στρέμματα. Ούτε αυτό θυμήθηκαν. Μιλούν για δικαιώματα του Δημοσίου στην ίδια περιοχή της εκεί Αγροτικής Αποκατάστασης του Υπολοίπου Κτήματος Βουρβά. Όπου υπάρχει ένα τεράστιο τεμάχιο του Υπολοίπου Κτήματος Βουρβά ή άλλως εκ του 647 τεμαχίου (εκούσια μεταβίβαση). Εκεί που έχει δοθεί λύση από το 1986 όταν το Δημόσιο επέστρεψε τις αντιρρήσεις κατά των Προσωρινών Δασικών Χαρτών ως κακώς υποβληθείσες αφού το κτήμα είναι Κτήμα Αγροτικής Αποκατάστασης. Τελικά το Δημόσιο απέσυρε κάποιες δηλώσεις ιδιοκτησίας στο Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά με έγγραφό του το 2016 και δικαιολογήθηκε ότι φταίνε οι προδιαγραφές των Δασικών Χαρτών που δεν προβλέπουν γραμμές με βάση το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Γι' αυτό υπέβαλε δηλώσεις ιδιοκτησίας μην καθούν τα δικαιώματα του Δημοσίου. Με τη με-

ρική απόσυρση των δικαιωμάτων του στο Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά δεν παρέλειψε η αρμόδια υπηρεσία όμως να πει και πάλι ότι είναι δασικές εκτάσεις οι ίδιοι κλήροι. Και αυτό χωρίς πράξη χαρακτηρισμού. Άρα, βλέπουμε μια εντελώς ζαβή συμπεριφορά έως προκλητική. Και πέρα για πέρα παράνομη. Αγνοούν προκλητικά τον Ν. 3147/2003 (άρθρ. 11, παρ. 1) που τους λέει ρητά ότι το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας στους κλήρους αυτής της κατηγορίας. Αυτό δεν τους λέει τίποτα. Κενό γράμμα το έχουν καταστήσει υπό τα όμματα πολλών αρμοδίων. Και αφού ο Νόμος αυτός είναι εναντίον τους, το παλεύουν λέγοντας ότι οι κλήροι αυτοί είναι δάσος. Τις αντιρρήσεις κατά των τότε Προσωρινών Δασικών Χαρτών της Αρτέμιδας όπως και των Σπάτων, σε ό,τι αφορούν όλο το Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά (εκούσια μεταβίβαση), το 1986 και μετά από έρευνα και παραστάσεις του Δήμου Σπάτων, το Υπουργείο Γεωργίας τις επέστρεψε στους ενδιαφερόμενους αφού στο Κτήμα Βουρβά είχε γίνει εκούσια μεταβίβαση (έγγραφα 80572/6-2-1986, 80562/21-1-1986 Δ/νσης Δασικού Κτηματολογίου). Διόρθωσε τον πίνακα των εκτάσεων αναφέροντας τη φράση κληροτεμάχιο σύμφωνα με το 128169/π.ε./02-01-1986 έγγραφο του Εποικισμού του Υπουργείου Γεωργίας και διόρθωσε με ιδιαίτερο χρωματισμό το 647 τεμάχιο ή Υπόλοιπο Κτήμα Βουρβά στο Δασικό Κτηματικό Χάρτη. Βεβαίως, όλα αυτά αποκρύφτηκαν και τα αναφέρω ως έχων ιδίαν αντίληψη καθότι χειρίστηκα αμισθή τα θέματα αυτά για λογαριασμό του Δήμου Σπάτων και ως εκλεγμένος τότε Δημοτικός Σύμβουλος, με προτροπή των αιμνήσιων Δημάρχων Σπάτων Δήμου Μ. Μπότσαρη και Βασίλη Γ. Κουλοχέρη και του αιμνήστου Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Νίκου Βλαχόπουλου, αλλά και ως ιδιώτης επί δεκαετίες. Συνεργασθείς με στελέχη υπηρεσιών και με τους κατά καιρούς Βουλευτές της περιοχής Δ. Φράγκο, Α. Σταύρου, Ι. Γιαννάκη και Γ. Βλάχο.

Το ιστορικό του Κτήματος που συντάξα τότε βοήθησε και στο θέμα των αντιρρήσεων και στο θέμα της ένταξης στο Σχέδιο Πόλης έξι Πολεοδομικών Ενοτήτων της Αρτέμιδος που σχετίζονται με το Κτήμα Βουρβά. Για τις εντάξεις αυτές συμφώνησε τότε και η Δ/ση Δασών του Υπουργείου Γεωργίας. Παρά ταύτα διάφορα ανακριβή δημοσιεύματα εξακολουθούν να εμφανίζουν ψευδέστατα ως δασική περιοχή την Αρτέμιδα. Το γεγονός ότι στη μεγαλύτερη εντός σχεδίου πόλη της παραλίας της Αν. Απικής δεν θεσμοθέτησαν απαραίτητες χρήσεις για τη λειτουργία της, αυτό δεν απασχόλησε κανέναν δασολόγο στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

β) Άλλη περίπτωση στην Αρτέμιδα: Πρώτες εγγραφές Κτηματολογικού Γραφείου (Απρίλιος 2006) και Πράξη Εφαρμογής (Σεπτέμβριος 2006) στην 3η Π.Ε. Σε δύο συγκεκριμένες ιδιοκτησίες άλλο εμβαδόν εμφανίζεται στο Εθνικό Κτηματολόγιο και τα αντίστοιχα φύλλα και άλλο εμβαδόν στη σπλήν αρχικές ιδιοκτησίες (10-03-1983) της Πράξης Εφαρμογής. Οι διαφορές αυτές δημιουργήθηκαν με δάκτυλο της Νομαρχίας, η οποία αγνόησε παρανόμως τα Κτηματολογικά φύλλα του λειτουργούτος Κτηματολογικού Γραφείου και έγραψε ό,τι ήθελε στην Πράξη Εφαρμογής ή

τουλάχιστον δεν διαφώνησε με τον αυτό μελετητή ο οποίος άλλα είχε γράψει στις πρώτες εγγραφές του Εθνικού Κτηματολογίου που ήταν και οι σωστές και άλλα στη σπύλη αρχικών ιδιοκτησιών της Πράξης Εφαρμογής για τις ίδιες ιδιοκτησίες. Βέβαια οι μελετητές πράξεων εφαρμογής έχουν μπει στο απυρόβλητο με το άρθρο 11 του Ν. 3212/2003· οπότε ό,τι και να κάνουν, άλλοι θα τρέχουν για να βρουν τις ιδιοκτησίες τους. Μετακόμισαν και σπίτι του 1920 από τον έναν ιδιοκτήτη σε άλλον υπό την πλήρη απάθεια υπηρεσιών και πολιτικών υπευθύνων της Νομαρχίας Ανατ. Αττικής που κύρωσαν το 2006 την Πράξη και του Δήμου Αρτέμιδος. Ούτε αεροφωτογραφίες (1939-2000), ούτε νόμοι, ούτε αρχικές εγγραφές στο λειτουργούν Εθνικό Κτηματολόγιο, ούτε η οδηγία 8/2005 του ΥΠΕΧΩΔΕ ήταν αρκετά για να φρενάρουν τους κυρίους της Νομαρχίας και τον Μελετητή. Το Εθνικό Κτηματολόγιο, Πόντιος Πιλάτος τάχα. Πρακτικό αποτέλεσμα για τους ιδιοκτήτες:

1) Μη αντιστοίχιση των ιδιοκτησιών διότι παρουσίασαν τεράστια απόκλιση τα εμβαδά του Εθνικού Κτηματολογίου με τα αντίστοιχα της σπύλης αρχικών ιδιοκτησιών της Πράξης Εφαρμογής ενώ και οι δύο μελέτες είχαν συνταχθεί επιπλέον από το ίδιο μελετητικό γραφείο. Ο ίδιος μελετητής που ήξερε την περιοχή εμφάνισε δύο αποτελέσματα.

2) Μη μεταγραφή της πράξης εφαρμογής, και

3) Διαγραφή των ονομάτων των ιδιοκτητών από τις ιδιοκτησίες στα φύλλα του Εθνικού Κτηματολογίου!! Αντί να μείνουν τα ονόματα των αρχικών εγγραφών στο Εθνικό Κτηματολόγιο, αφού δεν μεταγράφεται η πράξη εφαρμογής, οι αρμόδιοι παρ'όμως και αδιατάκτως επέβαλαν τη διαγραφή των ονομάτων των ιδιοκτητών από τα κτηματολογικά φύλλα του Εθνικού Κτηματολογίου. Ενώ υπήρχε και η Εγκύκλιος 8/2005 του ΥΠΕΧΩΔΕ που υποχρέωνε όλους να λάβουν υπόψη τα στοιχεία του κτηματολογικού φύλλου του Εθνικού Κτηματολογίου στη σπύλη αρχικών ιδιοκτησιών της πράξης εφαρμογής, αφού λειτουργούσε Κτηματολογικό Γραφείο. Ούτε αυτή σεβάστηκαν οι αρμόδιοι του Εθνικού Κτηματολογίου, Διοίκηση κ.λπ. Τροχονόμοι μόνο και διαγραφή ονομάτων ιδιοκτητών με παράνομη σύμπραξη χωρίς δικαστική απόφαση. Και το εξωφρενικό; Με πράξη που δεν μεταγράφεται. Πρωτοτυπία!

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η πράξη εφαρμογής της 3ης Πολεοδομικής Ενότητας όπως ήταν φυσικό προσεβλήθη δικαστικώς, υπήρξε εισήγηση κατά της ορθότητας της πράξης, πλην όμως, με ομοφωνία ακόμη και του εισηγητού δεν ελήφθη υπόψη η εισήγησή του! Ο νοών νοεΐτω! Ηθικόν δίδαγμα: Κάποιοι μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν. Μάλλον έτσι αισθάνονται πως είναι κάτι και από θέσεως κάποιοι! Είναι δεδομένο ότι στοιχεία για τη συγκεκριμένη υπόθεση είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου, καθώς επίσης και όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παρούσα εργασία. Η υποχρέωση που προέκυπε για τους μελετητές πράξεων εφαρμογής από την εγκύκλιο 8/2005 του ΥΠΕΧΩΔΕ εντάχθηκε σε διάταξη νόμου του έτους 2014 σχετικά με τις Πράξεις Εφαρμογής αφού επί 9 χρόνια έκαναν ό,τι

ήθελαν μελετητές και αρμόδιοι. Έχει διαπιστώθει ότι σε όλους τους κλάδους μερικοί Δασολόγοι, Μηχανικοί, Τοπογράφοι και Νομικοί αντιμετωπίζουν τα κτηματολογικά φύλλα του Εθνικού Κτηματολογίου ως ανύπαρκτα και τολμούν να σου λένε «και τι είναι το Κτηματολόγιο!». Άλλοι πάλι το αλλάζουν ή το προσπερνούν αντιποιούμενοι ευθέως τις αρμοδιότητες του κτηματολογικού δικαστή μεταβαλλόμενοι σε παρέα παραδικαστηρίου.

- Γ. 2. Δεύτερη Κτηματογράφηση 2008-2018.

Ενώ η πρώτη κτηματογράφηση με δύο ενστάσεις έγινε σε οκτώ (8) χρόνια, η δεύτερη 2008-2018 με μία ανάρτηση-ένσταση έγινε σε δέκα (10) χρόνια. Το 2006 κατέργησαν τη δεύτερη ένσταση για να συντομεύσουν το χρόνο κτηματογράφησης όπως μας είπαν. Όμως τα γεγονότα των συν δύο ετών με τα οποία επιβαρύνθηκε η Κτηματογράφηση αυτή διέψευσαν τους εμπνευστές της κατέργησης της δεύτερης ένστασης. Μάλλον τους εκθέτουν και χρονικώς, αλλά και όπως θα δούμε και πιο κάτω τους εκθέτουν και άλλως αφού κατέργησαν τον δεύτερο βαθμό προστασίας για κάθε θιγόμενο. Στα θετικά είναι ότι τώρα οι ενστάσεις κοινοποιούνται στους θιγόμενους και γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος πότε και πού συζητείται η κάθε ένσταση. Η μη κοινοποίηση της ένστασης την καθιστά αυτομάτως απαράδεκτη με ρητή πρόβλεψη του Νόμου. Η κτηματογράφηση 2008-2018 αφορούσε Παλλήνη (ΦΕΚ 3585/Β/04-11-2016), Πικέρμι, Ραφήνα, Νέα Μάκρη (ΦΕΚ 3055/Β/05-09-2017) κ.λπ.

α) Το Ελληνικό Δημόσιο υπέβαλε δηλώσεις ιδιοκτησίας στο Εθνικό Κτηματολόγιο και προέβαλε δικαιώματα κυριότητας διεκδικώντας εκτάσεις ακτημόνων. Δηλαδή κλήρους της Αγροτικής Νομοθεσίας από εκούσια μεταβίβαση. Με τους Γενικούς Γραμματείς Αποκεντρωμένης Διοίκησης υπέβαλε δηλώσεις ιδιοκτησίας με τη σημείωση άνωθεν της υπογραφής τους ότι η δήλωση είναι αληθής και με την επίκληση της διάταξης περί ανακριβούς ή ψευδούς δηλώσεως. Το τι είναι η δήλωση όταν διεκδικείς κλήρο ακτήμονα ως έκταση του Δημοσίου βοά από μόνη της. Να σημειωθεί ότι οι δηλώσεις του Δημοσίου υποβλήθηκαν εκπρόθεσμα! Γιατί; Ουδείς λέει. Μια εκδοχή θα μπορούσε να ήταν και η αμέσως αναφερόμενη: Εάν μια δήλωση είναι ψευδής, τι σημαίνει αυτό για τον υπογράφοντα; Μήπως λοιπόν το εκπρόθεσμο είναι πολύ καλά μελετημένο, ώστε αν κάτι φθάσει στα Ποινικά Δικαστήρια από κάποιον πολίτη, τότε να δοθεί μάχη και να ειπωθεί ότι η δήλωση ιδιοκτησίας ήταν εκπρόθεσμη και δεν ελήφθη υπόψη; Λέμε εμείς. Μπορεί έτσι να απαλλαγούν οι αρμόδιοι; Τα συμπεράσματα στους ειδικούς. Για την ιστορία κατά διαβολική σύμπτωση ο υπογράφων στη Ραφήνα τη δήλωση ιδιοκτησίας του Ν. 2308/1995 του Δημοσίου ως εκπρόσωπος της αποκεντρωμένης διοίκησης, κατά την εκδίκαση των ενστάσεων του Εθνικού Κτηματολογίου βρέθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. Για τις δηλώσεις αυτές του Δημοσίου αν και εκπρόθεσμες, η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. πίεσε σε κάποια φάση να τις κάνουν

αποδεκτές οι μελετητές της Κτηματογράφησης, οι οποίοι, ορθώς και αντιθέτως τις θεώρησαν εκπρόθεσμες όπως και ήταν. Σε κάθε περίπτωση όμως η δήλωση έστω και εκπρόθεσμη θα συνοδεύει τα συγκεκριμένα ακίνητα και θα μπορεί να ανασυρθεί κατά των ιδιοκτητών από επόμενους αρμόδιους της Δ/σης Δασών οποτεδήποτε κατά των νομίμων ιδιοκτητών. Δηλαδή έτσι απλά άνοιξαν εκκρεμότητα σε εκτάσεις που τους απαγορεύει ο νόμος.

β) Νέα Μάκρη. Τον Ιανουάριο του 2014 εκδικάστηκαν ενστάσεις του Εθνικού Κτηματολογίου. Το προβλεπόμενο δίμνηνο για έκδοση αποφάσεων παρήλθε. Μεσολάβησαν για συγκεκριμένα πινάκια παρασκευαστικά γεγονότα από συγκεκριμένα εν χωρώ άτομα, διαλύθηκε η επιτροπή για να μην εκδοθούν οι αποφάσεις και τελικά ορίστηκαν νέες επιτροπές να ξανα-εκδικάσουν τις ήδη εκδικασθείσες ενστάσεις. Εγγυημένες διαδικασίες κατά τα άλλα που καταλαβαίνει και ο κάθε άσχετος ακόμη. Η δεύτερη και επιθυμητή υπό τρίτων, εκδίκαση έγινε στο τέλος του 2014 με νέες κοινοποιήσεις-επιδόσεις που είχαν γίνει και κατά την πρώτη εκδίκαση. Αυτό αφορούσε 5-6 πινάκια ενστάσεων όπου εμπλεκόταν η Εκκλησία. Λίγο πριν τη δεύτερη εκδίκαση, των ιδίων και από τον Ιανουάριο εκδικασμένων ενστάσεων, στη Βουλή κατατέθηκε εκπρόθεσμη τροπολογία και μέσα σε θέματα Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης περιελήφθη μία Διάταξη που αφορούσε τα Διαχωριστικά Διατάγματα Εκκλησιαστικής Περιουσίας που είχαν συνταχθεί μετά το έτος 1930 (π.χ. για τις Μονές Πετράκη και Πεντέλης το 1933). Έγινε δεκτή η Τροπολογία γραμμένη δια χειρός ειδημόνων της Εκκλησίας και τελικά τέθηκε σε ισχύ η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 51 του Ν. 4301/2014. Η ρύθμιση αυτή δεν περιέλαβε καμία επιφύλαξη για τις δημιουργημένες νόμιμες καταστάσεις. Πρόβλεψε με έμφαση ότι τα Διατάγματα αυτά ισχύουν έναντι παντός τρίτου και δεν απαιτείται καταχώρηση στα βιβλία του Κτηματολογίου! Ερώτημα: επί 90 χρόνια τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει; Η Εκκλησία π.χ. λάθος δεν μπορεί να έχει κάνει; Αν έχει πουλήσει; Είναι όλα άθικτα; Ή μήπως πρέπει να γίνει δεκτό το δολιότατο που λέει: «Ε, όποιος έχει συμβόλαιο θα το λύσει το θέμα»! Πού; Στα δικαστήρια; Με έξοδα; Τι πείραζε η όποια επιφύλαξη αφού είναι τόσο αθώα η διατύπωση και η στόχευση του συντάκτη που προφανώς είναι συντάκτης ένδον της Εκκλησίας; Όπως γράφτηκε η διάταξη αυτή εάν πας σε Δικαστήριο, θα πας αδιάβαστος που λένε. Ξεπάστρεμα-Προγραφή. Αν υπήρχε διατυπωμένη επιφύλαξη στο κείμενο του νόμου ουδεμία τύχη είχε ο σκοπός του συντάκτη της παρ. 7 απέναντι σε αγροτικές αποκαταστάσεις και άλλες καταστάσεις που δημιουργήθηκαν νόμιμα. Η διάταξη χρησιμοποιήθηκε στη Νέα Μάκρη στη δεύτερη επιτροπή. Και εκεί η Εκκλησία έχει διπλο-πωλήσει ίδια έκταση! Η διάταξη του Ν. 4301/2014 που προέκυψε μεταξύ των δύο εκδικάσεων των ιδίων ενστάσεων βρήκε απέναντι της μια αμετάκλητη Δικαστική Απόφαση κατά της Εκκλησίας. Στην επιτροπή εμφανίστηκαν οι ίδιοι προ εικοσιπενταετίας αντίδικοι και το δεδικασμένο που ίσχυε μεταξύ τους.

Η δεύτερη επιτροπή «σοφών» αντί να εφαρμόσει ως όφειλε το δεδικασμένο κατά της Εκκλησίας έκανε το εξής πρωτότυπο: Σε μέρη του ιδίου ακινήτου όπου υπάρχει το δεδικασμένο κατά αυτής, δέχτηκε και τον νικητή της τότε αντιδικίας και τον ηττημένο που ήταν η Εκκλησία κάνοντας και το εξωφρενικό προκλητικό σχόλιο ότι η Δικαστική Απόφαση ήταν εσφαλμένη. Εσφαλμένη η Δικαστική Απόφαση που ήταν αμετάκλητη εις βάρος της Εκκλησίας και που είχε κρίνει την κυριότητα του αυτού ακινήτου προ είκοσι πέντε ετών! Εδώ η πρόκληση ξεπερνά κάθε όριο.

Διότι επιπλέον εκτοπίστηκαν εν αγνοία τους από μέρος της ιδιοκτησίας τους οι νόμιμοι ιδιοκτήτες της πρώτης ανάρτησης, στους οποίους δεν είχαν κοινοποιηθεί οι ενστάσεις (απαράδεκτον εκ του νόμου) της ηττημένης Εκκλησίας (ΟΔΕΠ) και εν αμνησία τελούσης αυτού του δεδικασμένου. Στην προκειμένη περίπτωση η Εκκλησία πούλησε 2.000 στρέμματα, εξάλειψε την υπέρ αυτής υποθήκη στα δύο χιλιάδες στρέμματα και ισχυρίζεται ότι πούλησε 1170 στρέμματα. Την πώληση των 2000 στρεμμάτων την αποδεικνύουν τρεις συμβολαιογραφικές πράξεις (6166/06-03-1930 Π.Ν. Καββαδία, 11739/1932 Γ. Κασσαβέτη, 7470/1943 Α. Βασιλόπουλου), μία αγωγή κατά του ΟΔΕΠ από 31-10-1952 μετά τον Ν. 2258/1952 και μία αμετάκλητη δικαστική κατά του ΟΔΕΠ απόφαση του έτους 1988 για τα υπόλοιπα 830 στρέμματα (Άγιος Ανδρέας-Ευαγγελάτος). Δικαστική Απόφαση και ομολογία της μεταβίβασης υπό του πωλητού ΟΔΕΠ. Στην πρώτη εκδίκαση των ενστάσεων η Τοπογράφος μέλος της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων τοποθέτησε στο σχετικό φάκελο της Ν. Μάκρης στοιχεία από φάκελο της Ραφήνας κόντρα στη Δικαστική Απόφαση του 1988 της Ν. Μάκρης. Σύμπλευση δηλ. με το άνω σλόγκαν της Εκκλησίας: «πουλήσαμε 1170 στρ.». Τα συμπεράσματα για τις πρακτικές στελεχών της Εκκλησίας και των λοιπών, δικά σας. Η Πρόεδρος της πρώτης Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων όμως, έγραψε πάνω στο προσκομισθέν έγγραφο της τοπογράφου που αφορούσε τη Ραφήνα τα εξής: «Το παρόν προσκομίσθηκε από την τάδε, στις τάδε του μηνός». Τούτο προκύπτει από το σχετικό έγγραφο που εδόθη νομίμως στους ενδιαφερόμενους ιδιοκτήτες κατόπιν αιτήσεως αυτών στο γραφείο κτηματογράφησης. Στην ίδια υπόθεση ο Δήμος Νέας Μάκρης είχε υποβάλλει ψευδή δήλωση ιδιοκτησίας του Ν. 2308/1995 για 225 περίπου στρέμματα που δεν έγινε δεκτή αφού δεν είχε κανένα δικαίωμα κυριότητας. Βλέπουμε από τα εδώ περιγραφόμενα γεγονότα την έλλειψη θέλησης των αρμοδίων της τότε Διοίκησης του Κτηματολογίου να αποτρέψουν τέτοιες αθλιότητες ως προς τη διάλυση της πρώτης επιτροπής και της εκδίκασης εκ νέου των ίδιων ενστάσεων από δεύτερη επιτροπή επειδή κάποιοι το επεδίωξαν.

Η απόφαση του 1988 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και αμετάκλητη είναι και δεσμεύει τον ΟΔΕΠ (Εκκλησία) και έχει λύσει το θέμα της μεταβίβασης της έκτασης με ομολογία του ΟΔΕΠ. Μετά από αυτό τυχόν ερμηνείες αντίθετες προς την κρίση του Δικαστηρίου εισέρχονται εις στην σφαίρα της κακοήθειας. Στην

περιοχή έχει υπάρξει εκ μέρους του ΟΔΕΠ διπλο-πώληση τμήματος της αυτής έκτασης, η οποία έκταση ήταν και δεσμευμένη με αγωγή στο Υποθηκοφυλακείο. Το διπλο-πωληθέν τμήμα πωλήθηκε με εξαπάτηση του Υποθηκοφύλακα και με αλλαγή του τοπωνυμίου. Για τέτοιων ειδών αιφνιδιασμούς, πρακτικές και αποτελέσματα καταργήθηκε το 2006 η δεύτερη ένσταση; Για να ανατρέπουν μέχρι και δικαστικές αποφάσεις οι επιτροπές εκδίκασης ενστάσεων κτηματολογίου; Για μία και έξω εκδίκαση; Για τέτοιες αρπαγές πουλημένων ιδιοκτησιών δεν επιφυλάχθηκε η διάταξη του Ν. 4301/2014 ως προς τις νόμιμες δημιουργημένες καταστάσεις; Απίστευτα; Απίστευτα και όμως γεγονότα. Για να μην μείνει κάποιο κενό προς απάντηση, θα πρέπει να πουν για την περίπτωση αυτή όσοι μπορεί να αρθρώσουν τάχα αντίλογο, πώς γίνεται να έχεις εμβαδόν 6.800 στρέμματα, να πουλάς 4.500 στρέμματα το 1930 και να σου μένουν στο Διαχωριστικό Διάταγμα 3.500 στρέμματα το 1933. Όποιος λύσει αυτή την εξίσωση με τέτοιο αποτέλεσμα, παίρνει βραβείο, όταν αποδείξει ότι $6.800 \text{ στρ.} - 4.500 \text{ στρ.} = 3.500 \text{ στρ.}$! Ομοίως και όποιος αποδείξει ότι 2.000 ισούνται με 1170 στρέμματα την ώρα που έχει εξαλειφθεί υποθήκη στα 2.000 στρ. και έχει υπογράψει ο ΟΔΕΠ (1170+830) ο οποίος επί πλέον ομολόγησε δικαστικώς τη μεταβίβαση των εκτάσεων αυτών. Όταν η εξάλειψη υποθήκης με επίκληση του αρχικού συμβολαίου πώλησης αποδεικνύει από μόνη της την πώληση 2.000 στρ., και μαζί βέβαια με τις δύο δικαστικές αποφάσεις-ομολογίες (1930 και 1988) σχετικά με την έκταση των 2.000 στρ. (6166/1930 συμβολαίο Π.Ν. Καββαδία) της Ομάδας Γεωργών Σπάτα κατά θέση και όρια. Το εμβαδόν 6.800 στρέμματα αφορά τη συνολική έκταση «Χεροτσακούλι» από Ραφήνα έως Ξυλοκέριζα (κτήματα) και κάτω της Λ. Μαραθώνος μέχρι τη θάλασσα όπου είχε η Ιερά Μονή Πεντέλης το 1930. Η αφητηρία του κτήματος «Χεροτσακούλι» είναι στην Αγία Βαρβάρα (σύνορο Σκουζέ - Ραφήνα) σύμφωνα με την 51/19-03-1930 Έκθεση Ορίων Ειρηνοδικείου Κρωπίας (ερείπιο Καζάρμας) και το τέρμα του στην 102 οδό στη Ν. Μάκρη, όπου το ρέμα σύνορο με το κτήμα Ξυλοκέριζα (Ι. Μ. Πετράκη). Τα 4500 στρέμματα εκτείνονται από την Καζάρμα-Αγία Βαρβάρα μέχρι το Γεροτσακούλι-Αγία Μαρίνα και περιλαμβάνουν Κόκκινο Λιμανάκι, Μάτι, Άγιο Ανδρέα. Όλα αυτά έχουν γίνει γνωστά αρμοδίως στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. και αλλού. Τελικά στον Άγιο Ανδρέα βάσει του 6166 συμβολαίου και του δεδουλευμένου του έτους 1988 κατά του ΟΔΕΠ ενεγράφησαν δύο ιδιοκτησίες στους Σπαταναίους.

γ) Κόκκινο Λιμανάκι και Μάτι (παρά τον Άγιο Ανδρέα). Λόγω της έκτακτης κατάστασης από την πυρκαγιά, είμαι υποχρεωμένος να πω τα εξής: Ο στρουθοκαμηλισμός, οι σκοπιμότητες, οι δογματισμοί των Δασών, οι εκβιασμοί, στις 23 Ιουλίου 2018, μέρα της φονικής πυρκαγιάς, έκαναν το θαύμα τους. Έκαναν σάχη οικισμούς. Κάηκαν δεκάδες άνθρωποι. Διότι το Δασαρχείο μαζί με τους ευαίσθητους που το πίεζαν δεν επέτρεπαν τον καθαρισμό με αποτέλεσμα να μαζεύεται καύσιμη

ύλη στην περιοχή. Περιοχή που τη βάφτισαν δάσος από τα έτη 1978 και 1980 και αφού είχαν φροντίσει να μιλάνε για άκυρα συμβόλαια ύστερα από ερώτημά τους στο ΝΣΚ. Ψευδέστατα και δολίως κόντρα στην προσπάθεια πολεοδομικής της περιοχής που είχε ξεκινήσει το 1976 επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή (μελέτη 1980). Με τον Προσωρινό Δασικό Χάρτη έθεσαν σε ομηρία την περιοχή που ήταν διαμορφωμένος οικισμός κατά το παραλιακό της τμήμα και η οποία περιοχή χαρακτηρίστηκε μετέπειτα περιοχή Β κατοικίας με Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 456/Δ/1985) με την ΕΠΑ του Αντώνη Τρίτση. Η ανατεθείσα Πολεοδομική Μελέτη στο Κόκκινο Λιμανάκι από το ίδιο το ΥΠΕΧΩΔΕ (1994) δεν μπορεί να ολοκληρωθεί. Ούτε η Πράξη Εφαρμογής για το Τμήμα με τα απαράδεκτα σχήματα Οικοδομικών Τετραγώνων δεν ολοκληρώνεται. Διότι διάφορα παράκεντρα μέσα στη διοίκηση και όχι μόνο αντιδρούν και καταργούν στην πράξη τον σχεδιασμό της Πολιτείας. Οι τάχα ευαίσθητοι που λένε στους πολίτες ότι αυτοί είναι το κράτος. Οι σύγχρονοι Νέρωνες και οι «αλεπούδες» που ακολουθούν τα κριάρια έτοιμες για να αρπάξουν ότι τυχόν μπορεί να πέσει. Η προσωποποίηση αφ' εαυτού του Συντάγματος από τη μία και η απάθεια από την άλλη των πάντων. Τμήμα της περιοχής έχει ενταχθεί στο Σχέδιο Πόλης και το 2003 και το 2012 (ΦΕΚ 43/ΑΑΠ/ 2012) και το 2017 (ΦΕΚ 63/ΑΑΠ/2017).

1. Κάτω της Λ. Μαραθώνος έχει γίνει Αγροτική Αποκατάσταση από το έτος 1930 στο κτήμα «Χεροτσακούλι» της Μονής Πεντέλης υπέρ Σπαταναίων και Χαλανδραίων σε 4500 στρέμματα από ορίου κτήματος Ραφήνας (51/1930 Έκθεση Ειρηνοδικείου Κρωπίας) μέχρι την τοποθεσία Γεροτσακούλι (161721/1927 απόφαση Υπουργού Γεωργίας, Αλέξανδρου Παπαναστασίου), οδό Αγίας Μαρίας και ρέμα (Δικαστική Απόφαση του 1988 κατά του ΟΔΕΠ). Στο Κτήμα «Χεροτσακούλι»: Το Δημόσιο ουδέν δικαίωμα έχει στην περιοχή. Να αναφέρω μόνο ένα δεδουλευμένο εις βάρος του. Στον Άγιο Ανδρέα ή Λωβοκομείο σε έκταση 1337 Βασιλικών στρεμμάτων το έτος 1897 αναγνωρίστηκε η κυριότητα της Μονής Πεντέλης έναντι του Δημοσίου με την υπ' αριθμόν 4033/1897 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και ακολούθησε το Συμβιβαστικό συμβόλαιο 31487/1912 Αγγ. Γρηγορόπουλου με το οποίο ο Υπουργός Οικονομικών ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου αναγνώρισε τα δικαιώματα της Μονής σε όλη την έκταση του Αγίου Ανδρέα. Στο ίδιο τμήμα και κατά του Δημοσίου ισχύουν και οι δικαστικές αποφάσεις 556 /2012 ΑΠ, 241/2005, 6817/2006, 3552/ 2007, 1983/ 2008, Εφετείου Αθηνών. Η έκταση του Αγίου Ανδρέα οριοθετείται μεταξύ θαλάσσης, Λ. Μαραθώνος, οδού και ρέματος Αγ. Μαρίας – Γεροτσακούλι και οδών Τίνου – Ειρήνης – Θέτιδος βόρεια από το Μάτι των Χαλανδραίων, οι οποίοι τελικά περιορίστηκαν μόνο στα εκεί 1170 στρ. και δεν προχώρησαν δικαστικά όπως οι Σπαταναίοι των οποίων η αγορά των 2.000 στρ. αναγνωρίστηκε δικαστικά έναντι ΟΔΕΠ βάσει του 6166/1930 συμβολαίου. Το

Δημόσιο δεσμεύεται στον Άγιο Ανδρέα ή Λωβοκομείο ή Ευαγγελάτο από το δεδικασμένο του 1897 (περ. γ', παρ 1.1, του άρθρου 10 του Ν. 3208/2003, συν περ. λ').

Η συγκεκριμένη Αγροτική Αποκατάσταση ξεκίνησε το 1923 με εντολή του Ν. Πλαστήρα, εν συνεχεία το 1927 βγήκε η απόφαση εκχέρσωσης καλλιέργειας από τον Αλ. Παπαναστασίου, Υπουργό Γεωργίας και το Υπουργικό Συμβούλιο στις 26/4/1929 υπό τον Ελευθέριο Βενιζέλο όρισε το τμήμα που έδωσαν στη Μονή Πεντέλης η Ομάδα Χαλανδραίων και η Ομάδα Γεωργών Σπάτα. Έχουμε εκούσια μεταβίβαση του Άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου όπου το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας στις εκτάσεις της κατηγορίας αυτής (παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003 ως ισχύει) ακόμη και δάση-δασικές εκτάσεις να είναι (άρθρο 10, παρ. 1.1, περ. λ' του Ν. 3208/2003 ως ισχύει). Στο Λυκόρεμα ή Νταού ή Κόκκινο Λιμανάκι υπάρχει δεδικασμένο κατά του Δημοσίου όταν οι πρόσφυγες Τρίγλιες μαζί με την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων διεκδίκησαν το κτήμα των Σπαταναίων θέλοντας να μετακινήσουν το όριο από το 26ο χλμ. της Λ. Μαραθώνος στη Γέφυρα Παπά στο Λυκόρεμα. Η αντιδικία προκλήθηκε από τη μερική αποτύπωση του μηχανικού Χατζημικάλη (κορυφές ΑΒΓΔ) στις 1/5/1930 ο οποίος εγκατέλειψε το όριο των αγροκτημάτων Σκουζέ-Μονής το οποίο είχε οριστεί με την 51/19-3-1930 έκθεση ορίων του Ειρηνοδικείου Κρωπίας.

Εκδόθηκε μετά την επιτόπιο μετάβαση του Δικαστηρίου στο επίδικο η υπ' αριθμόν 57/26-07-1930 απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας η οποία περιγράφει το ορόσημο (της ΓΥΣ Μάτι) τη χαράδρα (Λυκόρεμα) την παραλία θαλάσσης μέχρι συναντήσεως ρέματος, το μονοπάτι, τον καρόδρομο και την Λ. Μαραθώνος μέχρι την Γέφυρα Παπά. Με την απόφαση κρίθηκε ότι η έκταση είχε περιέλθει στους Σπαταναίους με το συμβόλαιο 6166/06-03-1930 Π.Ν. Καβαδιά. Με το δεδικασμένο αυτό έχει εφαρμογή και η περίπτωση γ' της παρ. 1.1 του άρθρου 10 του Ν. 3208/2003 και η περ. λ' και το Δημόσιο δεν μπορεί ακόμη και σε δάσος να προβάλλει δικαιώματα Κυριότητας επί πλέον των ανωτέρω αναφερομένων διατάξεων του Ν. 3147/2003 αφού μιλάμε για κλήρους ακτημόνων. Σημειωτέον ότι στη δίκη του 1930 παραβρέθηκε η Μονή Πεντέλης η οποία δεν ειδοποίησε τους Σπαταναίους ιδιοκτήτες να παρασούν στη δίκη αυτή. Το γιατί έχει την εξήγησή του αν λάβει κάποιος υπ' όψιν του το τι έχει διαπράξει η Μονή εις βάρος Σπαταναίων και Χαλανδραίων.

Το έτος 1932 η Μονή και ο ΟΔΕΠ αναγκάστηκαν να υπογράψουν το δεύτερο συμβόλαιο 11739 Γ. Κασσαβέτη. Στο συμβόλαιο αυτό αναφέρονται 830 στρεμ. στη θέση Ευαγγελάτος (ή Λωβοκομείο ή Άγιος Ανδρέας) και 1170 στρ. με κορυφές ΓΔΕΖ στο Κόκκινο Λιμανάκι και ανατολική πλευρά κτήματος 1375 μ. μήκος και όχι 1215 της αρχικής αποτύπωσης Χατζημικάλη (1-5-1930 κορυφές ΑΒΓΔ) η οποία αποτύπωση δεν μπορεί να αναιρέσει ούτε τη δικαστική απόφαση 57/26-7-1930 ούτε το συμβόλαιο 11739/1932 το οποίο αναφέρει διαστάσεις. Το αντίθετο μόνο έχει συμβεί και ουδείς δύναται να ανατρέψει την απόφαση και το συμβόλαιο. Το

διάγραμμα της 1-5-1930 δεν συνοδεύει καμμία μεταγεγραμμένη πράξη. Κατά τη διάρκεια της κατοχής ο ΟΔΕΠ είχε πετύχει την ψήφιση διάταξης εναντίον Σπαταναίων και Χαλανδραίων αρνούμενος τις υποχρεώσεις του έναντι των αγοραστών αυτών την οποία και κατήργησε ο Νικόλαος Πλαστήρας ως Πρωθυπουργός το 1952 λίγο πριν την τότε σύμβαση Κράτους και Εκκλησίας αφού ήταν ο ίδιος που είχε δώσει στον Υπουργό Γεωργίας την εντολή εφαρμογής του Αγροτικού Νόμου υπέρ των Σπαταναίων στο Κτήμα «Χεροτσακούλι» το έτος 1923. Το 1952 η Βουλή ψήφισε ομόφωνα τη ρύθμιση του άρθρ. 18 του Ν. 2258/1952. Με την κατάθεση του νόμου αυτού στη Βουλή ως εισηγητές είχαν ορισθεί οι Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και Παναγής Παπαληγούρας. Πούλησε η Μονή 4.500 στρέμματα και θέλησε να τα μηδενίσει από το 1930, ενώ βρίσκει ακόμα και σήμερα βοηθούς σε αυτό.

Σε αυτή την περιοχή εμφανίστηκε το Δημόσιο να μιλάει για δημόσιες εκτάσεις. Εκεί που είχε ορίσει δικαιούχους ακτήμονες (πίνακες Ι. Δρίβα), το ίδιο. Εκεί που κάποια όργανά του ποδοπάτησαν αποφάσεις Υπουργών και Πρωθυπουργών. Προσάτεψαν το Δάσος; Όχι, προσάτεψαν κουβάρια εμπάθειας. Εκβιαστικά. Αλλά κάηκε ο κόσμος και ουδείς άλλος στις 23-7-2018. Κάηκαν ζωντανοί άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Άρα μην ζητούν τώρα συμπεριφορές επιστημόνων. Θα τα ακούσουν όπως πρέπει και θα γραφούν όπως πρέπει. Διότι κράτησαν σε δασική ομηρία το Κόκκινο Λιμανάκι, που ήταν περιοχή Β κατοικίας (ΦΕΚ 456/Δ/1985), με έναν Προσωρινό Δασικό Χάρτη που τον χρησιμοποίησαν στις ΖΟΕ Μεσογείων (ΦΕΚ 199/Δ/2003) ως οριστικό και ακρήστευσαν ολόκληρα τμήματα της περιοχής. Το ΥΠΕΧΩΔΕ μαζί με αυτό το 2003 έκανε και κάτι άλλο. Είχε δώσει κατευθύνσεις από το 1985 για Ξενοδοχεία αλλά κατήργησε τα Ξενοδοχεία με τις ΖΟΕ.

Τέτοιες ατιμίες έχουν κάνει στην περιοχή. Μετά τις 23/7/2018 άρχισαν δημοσίως να μας βρίζουν διάφορα μεγαλοσελέχνη ως καταπατητές πλην όμως υπάρχει υποχρέωση πλέον από πλευράς μας να αποκαλυφθούν τα διαχρονικά τους αίσχη είτε βρίσκονται σε μικρές ή και μεγάλες θέσεις. Οι άνθρωποι φαίνεται πως δεν πήραν χαμπάρι ότι χάθηκαν ανθρώπινες ζωές γι αυτό και συνεχίζουν να βλέπουν σαν καταπατητές τους κληρούχους που όρισε το ίδιο το Δημόσιο.

2. Κτηματολόγιο:

Το Δημόσιο υπέβαλε Δήλωση Ιδιοκτησίας στο Εθνικό Κτηματολόγιο το έτος 2012 με βάση τους Προσωρινούς Χάρτες του 1980 και παρά το γνωστό σε αυτό γεγονός ότι η έκταση στο Κόκκινο Λιμανάκι δεν μπορούσε να υπαχθεί στην Κτηματογράφηση Δημόσιων Δασικών εκτάσεων του Ν. 998/1979 (βλ. 4853/1987 Πολ. Πρωτ. Αθ. κατ' έφεσιν) και παρά τη γνώση της Αγροτικής Αποκατάστασης και της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 3147/2003 ως ισχύει μετά και την προσθήκη της παραγράφου 10 του άρθρου 36 του Ν. 4061/2012. Η Διεύθυνση Πολιτικής Γης του ΥΠΑΑΤ

με τα έγγραφα της υπ' αριθμ. 4392/2004, 1179/5-3-2007, 3459/148426/2014 έχει απαντήσει ότι τα 2000 στρέμματα της Ομάδας Γεωργών Σπάτα στο κτήμα Χεροτσακούλι δεν διεκδικούνται από το Δημόσιο βάσει των άνω διατάξεων και ότι το αρχικό συμβόλαιο 6166/1930 είναι έγκυρο και ισχυρό ενώ έχει ελεγχθεί η έκταση και η εκούσια μεταβίβαση (έγγραφα 2070/1989 ΔΓ Αν. Απτικής και 131015/1989 ΔΠ Γης).

3. Οικιστικές πυκνότητες-ιώδη περιγράμματα

Η Ένωση Οικιστών Κόκκινο Λιμανάκι υπέλαβε στον Δήμο Ραφήνας με αριθμό πρωτ. 10754/21-10-2016 σχετική μελέτη. Όπως υπέβαλε και στην ΕΚΧΑ Α.Ε. (Κτηματολόγιο) με αριθ. πρωτ. 1722297/31-7-2017 σύμφωνα με την απόφαση 34844/11-7-2016 ΥΠΕΝ και την παρ. 4 του άρθ. 23 του Ν. 3889/2010 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. ΙΑ του αρθρ. 153 του ν 4389/2016 προκειμένου η περιοχή να εξαιρεθεί των Δασικών Χαρτών ως λεγόταν με τότε πολιτικές δηλώσεις. Η μελέτη είχε τεχνική έκθεση, χάρτη, συντεταγμένες, όλη την περιοχή Κόκκινο Λιμανάκι και όλα τα κτίσματα. Οι αρμόδιοι των δασών της ΕΚΧΑ διέσπασαν την αίτηση-μελέτη της Ένωσης, κράτησαν μόνο το κείμενο και επέστρεψαν τα λοιπά στοιχεία. Το ίδιο έπραξαν και τη δεύτερη φορά που υποβλήθηκε ξανά η μελέτη της Ένωσης στην ΕΚΧΑ. Η μελέτη περιελάμβανε μία οικιστική πυκνότητα για όλο το Κόκκινο Λιμανάκι από το Λυκόρεμα την παραλία θαλάσσης, το ρέμα, την οδό Π. Μελά και συνέχεια την οδό Ίλιδος – Αργιθέας και Λ. Μαραθώνος μέχρι την γέφυρα Παπά. Τις απαιτήσεις της η ΕΚΧΑ φρόντισε να τις κοινοποιήσει στον Δήμαρχο Ραφήνας ο οποίος δεν ήταν παραλήπτης της αίτησης της Ένωσης Οικιστών. Τελικά το Κόκκινο Λιμανάκι εμφανίστηκε ότι με μία οικιστική πυκνότητα αλλά με επτά ή οκτώ επί μέρους οικιστικές πυκνότητες. Τώρα που ακόμα μυρίζει καμμένο τρέχουν να αναρτήσουν δασικό χάρτη μόνο στο Κόκκινο Λιμανάκι για να μπλοκάρουν την περιοχή. Θέλουν άλλη μια επιτυχία όπως αυτή με τους περιβαλλοντικούς όρους του ρέματος Ραφήνας που υπέγραψαν τέσσερις μέρες μετά τη φονική πυρκαγιά ενώ δεν σταμάτησαν να αποκαλούν καταπατητές τους καμμένους. Περιβαλλοντικούς όρους που εκλαμβάνουν κανάλι και ιδιοκτησίες σε μήκος πέντε χιλιομέτρων ως φυσικό ρέμα (ψευδώς) και δεν έχουν το φράγμα ανάσχεσης των υδάτων στον κάμπο των Σπάτων που θα προστάτευε τη Ραφήνα αδιαφορώντας για παρόμοια φαινόμενα που μπορούν να συμβούν όπως το έτος 1977.

4. Νέος Δασικός Χάρτης μετά την Πυρκαγιά του 2018

Με τους Δασικούς χάρτες που θα αναρτήσουν τώρα που μιλάμε εδώ στο Μαρκόπουλο, όπως μας είπαν τον Σεπτέμβριο 2018 έχουν «καθαρίσει» το Μάτι, ενώ για το Λυκόρεμα ή Νταού ή Κόκκινο Λιμανάκι τηρούν σιγήν ιχθύος. Διότι θα ξανασερ-

βίρουν τον Π.Δ.Χ. του 1980 σε συνδυασμό με την κατασκευή των οκτώ οικιστικών πυκνοτήτων (ιώδη περιγράμματα). Δηλαδή οδεύουν με δύο μέτρα και με δύο σταθμά, παρ' ότι Σπαταναίοι και Χαλανδραίοι έχουν αποκατασταθεί ως ακτήμονες με την ίδια Αγροτική Αποκατάσταση. Πρέπει να σημειώσουμε ακόμη και τα ψεύδη που εκστομίζονται από επίσημα χείλη περί τάχα καταπατητών, ενώ γνωρίζουν ότι στην περιοχή έχουν εγκατασταθεί κληρούχοι. Αυτά τα σχόλια τα κάνω εκτάκτως λόγω της φονικής πυρκαγιάς της 23/07/2018 όπου από την αγάπη τους στο Δάσος, μας έκαψαν ζωντανούς. Λέω μας έκαψαν διότι η οικογένεια του παππού μου από τον πατέρα μου βρίσκεται στη Ραφήνα από την εποχή του Ανάργυρου Πετράκη (19ος αιώνας) και στο Κόκκινο Λιμανάκι από το 1930 όπως και στον Άγιο Ανδρέα. Όπως και του άλλου παππού μου από τη μάνα μου στη Ν. Μάρκη πριν το 1950 (Γεροτσακούλι). Για τους Προσωρινούς Δασικούς Χάρτες του 1980, το Λυκόρεμα είχε υποδειχθεί ως Δημόσια έκταση από οριοδείκτες της Ραφήνας καίτοι ήταν γνωστό ότι η έκταση ήταν έκταση Σπαταναίων (αγροτική αποκατάσταση συν η 57/1930 Ειρ. Κρωπίας). Πλήρης συνεργασία με κύκλους του πάλαι ποτέ Υπουργείου Γεωργίας προς διαστρέβλωση των πάντων. Βέβαια, αν ανατρέξει κάποιος στις σχέσεις Υπουργείου Γεωργίας-Ραφήνας και Υπουργείου Γεωργίας-Εκκλησίας έχει να γράφει τόμους ατιμιών εις βάρος των Σπαταναίων. Συγκοινωνούνται δοχεία. Εποικισμός, Δάση, ΕΑΠ, ΓΕΤ υπήγοντο όλοι στο Υπουργείο Γεωργίας κάποτε, όπως αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ο Α΄ στην «Εκκλησιαστική Ιστορία της Ελλάδος» (1930). Μέχρι κρυφή Διανομή αναφέρει στα βιβλία του «Τρίγλια Βιθυνίας» και «Ριζώματα και Βιώματα», ο αείμνηστος Θανάσης Πιστικίδης που διετέλεσε και Πρόεδρος της Κοινότητας Ραφήνας τον οποίο και γνώρισα και συζήτησα περί αυτών.

Στη φεινή μας συνάντηση που γίνεται εδώ στο Μαρκόπουλο στις αρχές Οκτωβρίου 2018 ακούστηκε ότι οι Σπαταναίοι πήγαν με όπλα στη Ραφήνα να πάρουν κτήματα. Δηλαδή μας είπαν, αυτοί που το είπαν, ότι οι Σπαταναίοι εξεστράτευσαν σε ξένο τόπο. Ξεχνούν ή δεν ξέρουν κάποιοι ότι η Ραφήνα ήταν Σπάτα μέχρι που ήρθαν οι Τριγλιανοί πρόσφυγες και μέχρι το 1930. Άλλωστε την εκκλησία της Παναγίας που εορτάζει 23 Αυγούστου απέναντι από το Νεκροταφείο της Ραφήνας τη λένε των Σπαταναίων. Αλλά μιας και ήρθαν τα πράγματα έτσι και με τη φονική πυρκαγιά και με το τσαλάκωμα των Σπαταναίων που επιχειρήθηκε υπέρ της Ραφήνας με την ανάμειξη συγκεκριμένου ατόμου και συγκεκριμένου κύκλου και επειδή στο Κόκκινο Λιμανάκι υπάρχουν ακόμα Σπαταναίοι μεταξύ των οποίων και εγώ, είμαι αναγκασμένος να αναφέρω πράγματα που έχω βιώσει αλλά και ερευνήσει. Στην έκθεση της συνάντησής μας αναρτήθηκε χάρτης που αφορά την εφαρμογή της έκθεσης ορίων 51/19-3-1930 Ειρ. Κρωπίας. Είναι άκρως κατατοπιστικός για την περιφέρεια ΟΤΑ Ραφήνας και επιβεβαιώνεται η ακρίβεια του περιεχομένου του από το έγγραφο 22376/7-6-1937 του Νομάρχη Αττικοβοιωτίας, ο οποίος μνημονεύει τι είναι και τι

δεν είναι η Περιφέρεια Ραφίνας. Συνεπώς αυτοί που προκαλούν παρουσία μου με αναφορές κατά των Σπαταναίων που σχετίζονται με το Κόκκινο Λιμανάκι θα πρέπει τούτο το στοιχείο να το λάβουν ως την πρέπουσα απάντηση. Στην έκθεση αναρτήθηκε και η απόφαση 57/26-7-1930 Ειρηνοδικείου Κρωπίας διότι είχα προβλέψει την επίθεση που μας έγινε μέσα στη συνάντησή μας.

δ) Πικέρμι (συμβόλαιο 21107/28-12-1925 Θεοδώρου Τσάκωνα)

Εκούσια μεταβίβαση του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου για τους Συνεταιρισμούς ΣΑΑΚ Πικέρμι-Σπάτα και Πικέρμι-Λιόπεσι, αγορά από τον Σκουζέ. Διεκδικήσεις του Δημοσίου και εδώ και αξιοπερίεργα του Εθνικού Κτηματολογίου σε επίπεδο της Α.Ε. Ολόκληρο ασφαλτόδρομο (οδός Καβράκου) μήκος αρκετών χιλιομέτρων και ρέμα όπου οι ιδιοκτήτες φώναζαν και έλεγαν στο Κτηματολόγιο ότι δεν είναι δικά μας, τους τα εμφάνισαν ως ιδιοκτησία τους. Αυτό έγινε διότι αντί του διαγράμματος της διανομής Πικερμίου του μηχανικού Α. Πραντούνα (1926) και των διαγραμμάτων σε συνέχεια των αρχικών κληρούχων, εφαρμόστηκαν άλλα διαγράμματα (ΑΟΟΑ, ΟΤΕ κ.λπ.). Ιδιοκτήτες, διάδοχοι των αρχικών κληρούχων έμειναν στον αέρα και χωρίς ακίνητο και άλλοι πρέπει να στρίψουν τα αμπέλια τους για πρώτη φορά μετά το έτος 1926 και να τα πάνε σε άλλη θέση πάνω σε άλλες ιδιοκτησίες σύμφωνα με τη λανθασμένη απόδοση του κτηματολογίου. Στις διαμαρτυρίες που έγιναν για τα θέματα αυτά, ούτε φωνή ακούστηκε, ούτε ακρόαση υπήρξε. Δείγμα αναξιοπιστίας και ρεσιτάλ απαξίωσης προς τον πολίτη. Άλλωστε η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. είναι η μόνη υπηρεσία που προσβάλλει την προσωπικότητα του κάθε επισκέπτη στο κεντρικό κτήριό της όταν του λέει: «περίμενε, θα κατέβουν οι αρμόδιοι στο ισόγειο». Πράγμα που δεν έχει συμβεί σε καμία άλλη υπηρεσία ή Α.Ε. Συγχαρητήρια διότι μου έχει συμβεί. Συγχαρητήρια. Επί σαράντα χρόνια σε Υπηρεσίες, Υπουργικά Γραφεία και αλλού, αυτή την αθλιότητα δεν την έχω συναντήσει πουθενά. Άκου περιμένετε στο ισόγειο! Λες και τα γραφεία τους είναι μονάδες εντατικής θεραπείας και φοβούνται τα μικρόβια. Για τα αίσχη που αναφέρονται άνω έχουν να πουν κάτι στον καθένα μας; Όχι βέβαια. Μόνο αδιαφορία έχουν κατά καιρούς Πρόεδροι και Διευθύνοντες ή Διευθύνουσες, Σύμβουλοι και κάποιοι άλλοι αρμόδιοι;

- Γ.3. Τωρινή κτηματογράφηση 2015 (Κορωπί-Μαρκόπουλο κ.λπ.)

Το πρώτο δείγμα η περιοχή Χαλιδού, η οποία Κτηματογραφήθηκε με την Παιανία το 2005 και με το Κορωπί τώρα. Προχειρότητα; Ξεροκεφαλιά; Ένα είναι βέβαιο, όταν θέτεις στους αρμόδιους τέτοια θέματα σε κοιτάνε λες και πας να τους πάρεις την καρέκλα τους. Πρόκειται ή για ανευθυνότητα, ή για επιτηδευμένη αδιαφορία. Αν διαμαρτυρηθείς πιο πάνω διαμαρτύρεσαι στους ίδιους! Διότι μπορεί μέλος του Δ.Σ. της Α.Ε. να είναι και συνεργάτης στο Υπουργικό Γραφείο! Όπως το διαβάζετε. Ελέγχων και ελεγχόμενος ο ίδιος. Είναι βέβαιο και τώρα ότι το Δημόσιο προβάλλει δικαιώματα κυριότητας. Όπως είναι βέβαιο ότι θα εμφανιστεί και η Μονή Πετράκη

στο Κορωπί και τη Βάρη για να προβάλλει δικαιώματα κυριότητας με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 51 του Ν. 4301/2014 και η οποία, χωρίς επιφύλαξη, ως διατυπώθηκε είναι αρκετή να αφαιρέσει και ιδιοκτησίες που έχουν αποκτηθεί με νόμιμο τρόπο. Αρκεί ο ισχυρισμός της Εκκλησίας περί εγγραφής ενός κτήματος στο Διαχωριστικό Προεδρικό Διάταγμα του 1933. Επί πλέον δεν απαιτείται για τα Διαχωριστικά αυτά Διατάγματα και τις εκτάσεις τους καταχώριση στα βιβλία του Κτηματολογίου! Και στο Δικαστήριο να προσφύγει κάποιος, το έχει χαμένο από χέρι έτσι όπως είναι γραμμένη η διάταξη που πέρασε από τη Βουλή με νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και εκπρόθεσμη τροπολογία ανάμεσα σε θέματα εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Η διάταξη χρειάζεται να συμπληρωθεί και πρέπει να προστατευτούν οι νόμιμα δημιουργημένες καταστάσεις και να μην ανατρέπονται αγροτικές αποκαταστάσεις και δεδικασμένα, πράγμα που μπορεί να συμβεί τώρα με τη συγκεκριμένη ως έχει διατύπωση της άνω διάταξης του Ν. 4301/2014.

Δ. Ιδιοκτησιακό καθεστώς Μεσογείων

Το Δημόσιο δεν μπορεί να προβάλλει δικαιώματα κυριότητας διότι υπάρχουν τα εξής:

α) Κορωπί: Η Διανομή Κουρσαλά 1793 που αποδεικνύει την ύπαρξη ιδιοκτησίας. Το Κτήμα της Βάρης (Ι. Μ. Πετράκη), διανομή Υπ. Γεωργίας.

β) Μαρκόπουλο: Κτήματα Παλιού Χωριού, με τίλους. Βραώνα, αγορά από Ι. Μ. Πεντέλης, εκούσια μεταβίβαση.

γ) Σπάτα: Κτήματα Παλιού Χωριού από Βραώνα-Αγριλίτσα-Βαθύ Πηγάδι-Σπιθάρι Κανάκη-Άγιο Πέτρο-Μύρτζεζα, Κτήματα Μπάλλα, Καλλιφρονά, Γυαλού-Καμπά. Βουρβά – (εμφυτευτικά-διανομή-εκουσία), Πικέρμι, Ραφήνα, Χεροτσακούλι (Λυκόρεμα ή Κόκκινο Λιμανάκι ή Νταού ή Σήθι), βάσει των ορίων της Κοινότητας Σπάτα 1912. Στη Βραώνα γνώστη η διένεξη Σπαταναίων και Αγίου Τιμοθέου Ευρίπου 1586 (βλέπε Καμπούρογλου και Βίο Αγίου Τιμοθέου Ευρίπου). Η παράδοση στα Σπάτα αναφέρει Άγιο Τίτο. Σήμερα περιφέρειες Δήμων Σπάτων-Αρτέμιδας και Ραφήνας-Πικερμίου. Βάσει της έκθεσης ορίων της 5/6 1915 που υπεγράφη εδώ στο Μαρκόπουλο, το σύνορο Σπάτων και Μαραθώνα εντοπίζεται στο Μάτι στη Γέφυρα Ζαχαριά στο ύψος δηλαδή του κτηρίου BELLA VISTA. Με την πληροφορία αυτή ελπίζω να πάψουν τα ερωτήματα «τι δουλειά έχουν οι Σπαταναίοι στη Ραφήνα, στο Κόκκινο Λιμανάκι, στο Μάτι και στον Άγιο Ανδρέα».

δ) Παιανία: Κτήματα Παλιού Χωριού (βλέπε Γιώργο Χατζησωτηρίου), Γέρακα (Εμφυτευτικά-Διανομή Υπ. Γεωργίας) και διαλελυμένης Μονής Αγίου Ιωάννου όπου το Δημόσιο έχει πωλήσει εκτάσεις και έχει εκδώσει παραχωρητήρια σε αγο-

ραστές, π.χ. 1914 τοποθεσίες Παναγία, Πολύκαρπος δηλαδή Παλαιοπαναγιά και Άγιος Πολύκαρπος (εκκλησίες).

ε) Χαρβάτι (κάτω Χαρβάτι-Βακαλόπουλου, εμφυτευτικά-διανομή-εκουσία), Παλλήνη 2/3 και 1/3 Καλλιφρονά-Ανθούσα, αγροτικές αποκαταστάσεις, Κάντζα-Καμπά και μικρό κτήμα ανάμεσα στα κτήματα «Κάτω Χαρβάτι» και «Βουρβά» στην περιοχή Πέτσα. Έχει παρατηρηθεί στις άκρες Μοναστηριακών κτημάτων και όπου γινόταν Αγροτική Αποκατάσταση, η δημιουργία κενών μεταξύ αγροκτημάτων (κτήμα Βουρβά βορειοανατολικό και βορειοδυτικό μέρος). Στην περιοχή Πέτσα η τεκμηρίωση ότι το μικρό κτήμα προέρχεται από το κτήμα Βουρβά και έχει αποκοπεί από αυτό έρχεται από τα διαγράμματα Κάτω Χαρβάτι (Θεοφιλάτος-Βακαλόπουλος) του Υπουργείου Γεωργίας. Το τμήμα αυτό έμεινε εκτός κτήματος Βουρβά και αντιμετωπίστηκε ως άλλο κτήμα στην περιοχή Πέτσα η οποία πήρε το όνομά της από το εκεί Χάνι Πέτσα. Συνεπώς, εκτάσεις του Δημόσιου δεν υπάρχουν. Τα χωριά των Μεσογείων έχουν συνεχή ιδιοκτησία πριν από το 1821 όπως έχουν και από αγροτικές αποκαταστάσεις. Παρά ταύτα, το Δημόσιο διεκδικεί. Όπως διεκδικεί και τα κτήματα της διαλελυμένης Μονής που έχει πουλήσει το ίδιο το έτος 1914 σε Παλαιοπαναγιά και Άγιο Πολύκαρπο στην Κάντζα.

Ε. Στις γεπονικές περιοχές των Μεσογείων

1. Νέας Μάκρης, κτήμα Χεροτσακούλι. Η ιδιοκτησία της Μονής Πεντέλης έχει καταγραφεί στους κώδικες του 1836-1837 σύμφωνα με το διάταγμα του Όθωνα για το Κτηματολόγιο των Μοναστηριών. Η κυριότητα της Μονής έναντι του Δημόσιου έχει κριθεί και με την απόφαση 4033/1897 Πρωτ. Αθηνών. Από την απόφαση 471/1903 Εφ. Αθ. προκύπτει ότι το κτήμα Χεροτσακούλι το είχε αγοράσει η Μονή από Οθωμανό εκ Καρύστου ονόματι Καγκάδη. Το δε όνομα Καγκάδη το συναντούμε και σε τοποθεσία ανάμεσα στο Μαρμάρι και την Κάρυστο και γραμμένο σε ταφόπλακα που βρίσκεται στον Ναό της Παναγίας της Τίνου βγαίνοντας από την δεξιά έξοδο του Ναού στο ίδιο επίπεδο με το δάπεδο του Ναού. Στο ίδιο κτήμα το Υπουργείο Γεωργίας έχει απαλλοτριώσει και έχει κάνει διανομές τα έτη 1931-32 και 1955 επί της Λεωφ. Μαραθώνος.

2. Αγία Παρασκευή, τσιφλίκι Τσακού έκτασης 10.000 στρεμ. Από Υμηπτό έως Χολαργό και με πρόσωπο σε όλη τη λεωφόρο Μεσογείων και άνω αυτής. Με τίτλους προ του 1880 (διανομή οικογενειών Λιόση, Μπαϊρακτάρη κ.λπ.).

Συνεπώς το Δημόσιο δεν μπορεί να διεκδικεί εκτάσεις στις δύο αυτές περιοχές.

ΣΤ. Τα Δικαστήρια τα τελευταία χρόνια αρχίζουν να θέτουν το θέμα της Αττικής ως ιστορικός έχει, δηλαδή ότι η Αττική απελευθερώθηκε με Συνθήκη και δεν κατελήφθη με πόλεμο από το Ελληνικό Δημόσιο, σε αντίθεση με τους ανιστόρητους ισχυρισμούς του Δημοσίου περί του αντιθέτου ενώπιον αυτών.

Στους τίτλους ιδιοκτησίας των παλιών χωριών των Μεσογείων έχουν προστεθεί και οι τίτλοι από αγροτικές αποκαταστάσεις του Υπουργείου Γεωργίας. Συνεπώς το Δημόσιο δεν μπορεί να διεκδικεί ό,τι θέλει στα Μεσόγεια. Μπορεί να περιοριστεί σε ό,τι έχει απαλλοτριώσει, κατασχέσει ή του έχουν χαρίσει καθώς και στα τεμάχια διαχείρισης του Υπ. Γεωργίας από διανομές αγροκτημάτων. Να σημειωθεί ότι σε τεμάχια της κατηγορίας αυτής ισχύουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 22 του Ν. 4061/2012 για τη μη προβολή δικαιωμάτων κυριότητας εκ μέρους του Δημοσίου (τεμάχια που κατέχονται από τρίτους και καλλιεργούνται πριν από 1-1-1965 έως και σήμερα ή έχουν μεταβιβαστεί με συμβόλαιο αγοράς πριν την 5-6-1993).

Η Βραώνα είναι εκούσια μεταβίβαση του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου, όπως και το 1/3 Παλλήνης (Ανθούσα), ένα τμήμα από το κάτω Χαρβάτι, το Υπόλοιπο κτήμα Βουρβά, το Πικέριμι Σπαταναίων-Λιοπεσωτών, το Χεροτσακούλι ή Νταού ή Λυκόρεμα ή Κόκκινο Λιμανάκι (Μεσόγεια) και Μάτι, Άγιος Ανδρέας (Μαραθώνας), είναι εκούσιες μεταβιβάσεις του Αγροτικού Κώδικα.

Ζ. Δήμος Αγίας Παρασκευής, Εντός Σχεδίου περιοχή, Εθνικό Κτηματολόγιο ΦΕΚ 460/Β11-04-2005 και Νόμος 3127/2003, άρθρο 4

Στην πρώτη κτηματογράφηση (1999-2005) το Δασαρχείο διεκδίκησε οικόπεδα εντός σχεδίου και πολυκατοικίες ως ιδιοκτησία του Δημοσίου. Οι ενστάσεις του Δημοσίου απορρίφθηκαν με την εφαρμογή του άρθρου 4, του Νόμου 3127/2003 υπό των επιτροπών εκδίκασης των ενστάσεων. Έγιναν οι πρώτες εγγραφές και φαινομενικά δεν υπήρχε πρόβλημα. Σε μια διόρθωση δουλείας διόδου στο Πρωτοδικείο Αθηνών εμφανίστηκε το Δημόσιο (πάλι) λέγοντας ότι υπάρχει ιδιοκτησία του. Η διαμάχη και η διεκδίκηση αυτή έληξε εξωδικαστικά με πρακτικό ΝΣΚ λόγω της διάταξης του άρθρου 4 του Ν. 3127/2003 η οποία προτάχθηκε έναντι του Δημοσίου. Διαφορετικά, τα αποτελέσματα μπορεί να ήταν τραγικά για τους ιδιοκτήτες διαμερισμάτων που μόλις τα είχαν αγοράσει. Το τάχα Δάσος που είχε προκαλέσει τη διεκδίκηση, ήταν δύο-τρία πεύκα και οι φυσικιές που υπήρχαν στα οικόπεδα. Αυτό το αναφέρω για να δείτε ότι το Δημόσιο άπαξ και σε «ζωγράφισε» θα σε κυνηγάει συνεχώς. Εν προκειμένω το Δημόσιο ανέσυρε την ένστασή του που είχε απορριφθεί, αφού αυτή υπάρχει και θα υπάρχει στον φάκελο του ακινήτου που διεκδικούσε κάποτε. Επ' ευκαιρία να αναφερθεί για το ΥΠΕΧΩΔΕ και ένα ζήτημα που αφορά τις χρήσεις του Γ.Π.Σ. του Δήμου αυτού. Με τη θέσπιση του ΓΠΣ το 2005,

όπου υπήρχαν μικρά καταστήματα κ.λπ., έβαλαν χρήση αμιγούς κατοικίας γιατί υποτίθεται ότι αυτά ενοχλούσαν. Σε επαφή όμως με το δάσος του Υμηπτού, άφησαν χρήση βενζινάδικου. Αυτά, οι κάθε λογής δόλιοι το λένε διακριτική ευχέρεια της διοίκησης, χωρίς ίχνος λογικής και πέτσας πάνω τους και κατά τα άλλα διεκδικούν διαμερίσματα και οικοπέδα εντός σχεδίου πόλης ως δάση. Πώς λοιπόν να μη διεκδικήσουν διαμερίσματα όταν τις φιστικές τις βλέπουν πεύκα και τον Υμηπτό αμπέλι; Αυτά στην Αγία Παρασκευή περιοχή Τσακού.

Η. Χρειάζονται λοιπόν ρυθμίσεις και θέσπιση διατάξεων ως γίνεται αντιληπτό από τον καθένα, προκειμένου να υπάρξουν δικλείδες ασφαλείας για τις ιδιοκτησίες και τους ιδιοκτήτες και γενικά για τους συναλλασσόμενους

Αναφέρω αυτά ενδεικτικώς για να δούμε από μέσα το Εθνικό Κτηματολόγιο και να αναδειχθούν τα προβλήματα. Για να δούμε πού έπρεπε να γίνουν παρεμβάσεις ώστε να εγγυώνται αυτές την όλη διαδικασία του Κτηματολογίου ή να δούμε πού δεν έγιναν αυτές με συνέπεια να έχουμε την παραγωγή αντιδικιών από ωχαδερφισμό ή από άλλους λόγους. Από ενστάσεις, εισηγήσεις, αποφάσεις υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις καθώς και αντίστοιχα πεπραγμένα αρμοδίων υπευθύνων της Α.Ε. και σε επίπεδο διοίκησης και σε επίπεδο υπηρεσιών που οχυρώνονται πίσω από νομικίστικους ισχυρισμούς. Όσοι έχουμε ζήσει από κοντά κάποιες εκ των άνω περιπτώσεων, είμαστε πεπεισμένοι ότι υπάρχει έντονο παρασκήνιο. Η αντιμετώπιση είναι αντίστοιχη του εύρους και του ύψους του συνομιλητή και της συμπάθειας ή αντιπάθειας που δείχνει προς αυτόν ο κατά περίπτωση αρμόδιος. Πλήρης η περιφρόνηση στον απλό πολίτη. Να σου λέει η Διοίκηση της Α.Ε. ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ότι θα σας ειδοποιήσουμε για το θέμα που μας θέσατε και να περνούν χρόνια χωρίς να τολμούν να σε καλέσουν όπως είπαν. Δείγμα μη αποδοχής του αντίλογου; Δείγμα αλαζονείας; Δείγμα ενοχής; Τα συμπεράσματα σε εσάς και σε εμάς. Όσοι θίγονται από αυτά που αναφέρω να έχουν την ευθυξία όταν οι πολίτες τους θέτουν τα προβλήματα να τα ακούν, να ενεργούν και να μην τους απαξιώνουν με την από θέσεως συμπεριφορά τους. Άπειρα τα παράπονα ιδιοκτητών, νομικών και μηχανικών... Απαιτείται λοιπόν η δημιουργία ελεγκτικού μηχανισμού από τα Υπουργεία Περιβάλλοντος και Δικαιοσύνης και ένα είδος κοινωνικού ελέγχου προς επίλυση προβλημάτων που προκύπτουν κατά το στάδιο της Κτηματογράφησης και κατά την λειτουργία του Κτηματολογίου. Όπως ακόμη και για την επιτήρηση των ιδιοκτησιών «Αγνώστου ιδιοκτήτη» που θα καταλήξουν στο Ελληνικό Δημόσιο ούτως ώστε να διακοπούν τα όνειρα παραδοκούντων προς ιδιοποίηση. Ο έλεγχος θα συνέβαλε και προς την κατεύθυνση της αποσυμφόρησης της Δικαιοσύνης όπου με το παραμικρό παραπέμπονται οι υποθέσεις σε αυτήν και καθίστανται τα ακίνητα επίδικα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από όλη την εμπειρία, 40 και πλέον χρόνων ενασχόλησής μου με τα θέματα αυτά καταλήγω στα κατωτέρω συμπεράσματα:

α) Το Δημόσιο διεκδικεί εκτάσεις ακόμη και αν δεν έχει δικαιώματα κυριότητας ακόμη και αν αποκλείεται αυτό ρητώς από διατάξεις Νόμων καθιστώντας επίδικα τα ακίνητα που δεν του ανήκουν (όπως κλήρους από εκούσιες μεταβιβάσεις κ.λπ.).

β) Απαιτείται κοινωνικός έλεγχος στις διαδικασίες του Εθνικού Κτηματολογίου και των Δασικών Χαρτών ώστε να αποκλείονται άμεσα διεκδικήσεις και στρεβλώσεις από του ιδιοκτησιακού καθεστώτος μέχρι και τις χρήσεις γης.

γ) Χρειάζονται νομοθετικές ρυθμίσεις που θα αποκαταστήσουν το κύρος των Αγροτικών Αποκαταστάσεων, προστατεύοντας αυτές και τους κληρούς ως και τους διαδόχους αυτών έναντι των Δασικών Υπηρεσιών και δε θα ανατρέπονται από καμία καταχρηστική διεκδίκηση είτε του Δημοσίου είτε άλλου φορέα. Επί πλέον χρειάζεται και η νομική κατοχύρωση του αμπελουργικού και του ελαιοκομικού μητρώου ώστε να κασιχύουν αυτά της δασικής νομοθεσίας.

δ) Το Εθνικό Κτηματολόγιο ως Α.Ε. αποδέχεται πράξεις τις οποίες εκ της θέσεως του ως εγγυητής αντικειμενικών διαδικασιών θα έπρεπε να απορρίπτει ως αυθαίρετες ή παράνομες στο στάδιο της κτηματογράφησης.

ε) Στο Εθνικό Κτηματολόγιο, στις μελέτες Πράξεων Εφαρμογής και Χρήσεων Γής δεν υπάρχει πλαίσιο αστικής προσωπικής ευθύνης για πρόσωπα Μελετητικών Γραφείων (νομικούς, δασολόγους, τοπογράφους, πολεοδόμους) και για υπηρεσιακούς παράγοντες που δεν εφαρμόζουν δεσμευτικά για όλους έγγραφα και αφήνουν να δημιουργηθούν τετελεσμένα μέσω παραποιήσεων υπό τον μανδύα της τάχα διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης, ενώ πρόκειται για μεθοδεύσεις μέχρι και οικονομικής εξόντωσης ιδιοκτητών.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1) Στους Δασικούς Χάρτες, δια νόμου να προβλέπεται υποχρεωτικά η εμφάνιση των ορίων αγροκτημάτων στα οποία έχουν γίνει εκούσιες μεταβιβάσεις δηλαδή αγροτικές αποκαταστάσεις ακτημόνων του άρθρου 127 του Αγροτικού Νόμου, όπως ακριβώς και τα όρια των διανομών του Υπουργείου Γεωργίας. Όστε να πάψουν αυτήν την παράληψη να τη χρησιμοποιούν οι Δασικές Υπηρεσίες και να διεκδικούν κατά κυριότητα και για λογαριασμό του Δημοσίου εκτάσεις-κλήρους ακτημόνων από εκούσιες μεταβιβάσεις ως τάχα ιδιοκτησία του Δημοσίου. Αυτό είχε προταθεί με εισήγησή μου και με την 125/2010 απόφαση του Δ.Σ. του Δήμου Σπάτων στο ΥΠΕΚΑ μαζί με άλλες προτάσεις στα πλαίσια συζήτησης του τότε νομοσχεδίου για το πράσινο ταμείο και τους Δασικούς Χάρτες.

2) Να προσκομίζει τίτλους ιδιοκτησίας και το Δημόσιο σε κάθε περίπτωση για κτήματα εντός της Απικής την οποία δεν έχει καταλάβει με πόλεμο, όπως το γνωρίζει και από το Πρωτόκολλο του Λονδίνου και από τη Συνθήκη της Κωνσταντινούπολης.

3) Να θεωρηθούν με νόμο ως κακώς υποβληθείσες οι Δηλώσεις ιδιοκτησίας του Ν. 2308/1995 που υπέβαλε το Δημόσιο διεκδικώντας κατά κυριότητα κλήρους ακτημόνων από εκούσιες μεταβιβάσεις άρθρο 127 Αγροτικού Νόμου (άρθρ. 11, παρ. 1, Ν. 3147/2003) και να καταργηθούν εκκρεμείς δίκες στις εκτάσεις της κατηγορίας αυτής καθώς και για τις εντός σχεδίου κάτω των 2 στρεμμάτων εκτάσεις (άρθρο 4, Ν. 3127/2003). Ακόμη πρέπει να υπάρξει και η συμπλήρωση της παρ. 7 του άρθρου 51 του Ν. 4301/2014 ως προς τις νόμιμες δημιουργημένες καταστάσεις και τυχόν δεδικασμένα ώστε να μη θίγονται από τη διάταξη αυτή.

4) Να εξεταστεί η εφαρμογή του Κανονισμού 2152/2003 Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου που ορίζει ως Δάσος εκτάσεις άνω των πέντε (5) στρεμμάτων αφού θυμηθούμε ότι λίγο μετά από αυτόν ήρθε ο Ν. 3208/2003 που προέβλεπε 3 στρέμματα ή κάλυψη 25% και άνω για να είναι δάσος μια έκταση. Η διάταξη του Ν. 3208/2003 καταργήθηκε. Μία όμως εισήγηση στο ΣτΕ με ημερομηνία 2-4-2004 ανέφερε ότι η διάταξη ήταν συνταγματική!! Επίσης πρέπει να υπερισχύσουν της δασικής νομοθεσίας το αμπελοργικό και το ελαιοκομικό μητρώο.

5) Να υπάρξει ελεγκτικός μηχανισμός για ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. και λειτουργούντα Κτηματολογικά Γραφεία και να θεσμοθετηθεί η προσωπική ευθύνη αφού μιλάμε για ιδιοκτησίες που παραπέμπουν σε οικονομικά μεγέθη και αξίες, αλλά και ηθική βλάβη.

6) Να υπάρξει πλαίσιο υποχρέωσης καταβολής αποζημιώσεων στους θιγόμενους από όσους και από θέσεως αυτών αποκρύπτουν στοιχεία και εισηγούνται στο δημόσιο να διεκδικεί αυτό κατά κυριότητα εκτάσεις κλήρων από αγροτικές αποκαταστάσεις αλλά και εκτάσεις περιοχών εντός σχεδίου πόλεως, κατά παράβαση των ρητών υφιστάμενων διατάξεων νόμων που αποκλείουν στο Δημόσιο τις διεκδικήσεις.

7) Να υπάρξει ρύθμιση σε επίπεδο χωροταξικών σχεδίων του Υπουργείου Περιβάλλοντος που να απαγορεύει τη χρησιμοποίηση Προσωρινών Δασικών Χαρτών ως οριστικών, όπως και να απαγορεύει τη χρησιμοποίηση μελετών δασολόγων όταν με αυτές παραποιούνται στοιχεία αγροτικών αποκαταστάσεων και όταν δεν αποδέχονται την υφιστάμενη νομοθεσία για αυτές αφού τα τερτίπια αυτά γίνονται Προεδρικά Διατάγματα, κάνουν τις ιδιοκτησίες πράσινο σε πολεοδομικό επίπεδο και καλείται στο τέλος το Δημόσιο να πληρώνει αποζημιώσεις στα πλαίσια του Νόμου 1650/1986 επειδή το θέλουν κάποια στελέχη από θέσεως που αυθαδιάζουν.

8) Μελετητικά γραφεία που ανατρέπουν, με νέες προτάσεις τους τις υφιστάμενες χρήσεις γης και τις καθιστούν με τις νέες προτάσεις τους παράνομες, αντίθετες και έκπτωτες ή μελετητικά γραφεία που εντέχνως καθιστούν με πλημμελείς δασικές μελέτες νόμιμες ιδιοκτησίες ως δασικές για να γίνουν αυτές στη συνέχεια πράσινο με

Π. Δ. του Υπ. Περιβάλλοντος ή μελετητικά γραφεία πράξεων εφαρμογής που έχουν τεθεί στο απυρόβλητο με το άρθρο 11 του Ν. 3212/2003 και ως εκ τούτου μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν σε βάρος ιδιοκτητών, θα πρέπει να έχουν προσωπική αστική ευθύνη έναντι των θιγόμενων ιδιοκτητών και μαζί με τους μελετητές αυτούς και όσοι συμπράττουν από τη διοίκηση. Με νομοθετική ρύθμιση μελετητές πολεοδόμοι, δασολόγοι μελετητές, μελετητές κτηματογραφήσεων και πράξεων εφαρμογής αλλά και υπηρεσιακοί παράγοντες που αποδέχονται επιλήψιμες μελέτες ή κωφεύουν σε τεκμηριωμένες διαμαρτυρίες πολιτών να έχουν προσωπική αστική ευθύνη και υποχρέωση αποζημίωσης προς τους θιγόμενους από τις πράξεις ή τις παραλείψεις τους. Διότι, αφού επιβάλλουν με τον αυτόματο πιλότο αυτή την έντεχνη δήμευση ιδιοκτησιών ή την καταστροφή των νόμιμα υφιστάμενων και χωροθετημένων χρήσεων και κατά συνέπεια, καταστροφή ιδιοκτησιών και οικονομική καταστροφή των ιδιοκτητών τους από θέσεως μελετητή ή στελέχους υπουργείου, οδηγούν τους πολίτες στα δικαστήρια ή και στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, με υπόλογο το Ελληνικό Δημόσιο για καταβολή των αποζημιώσεων από αυτό επειδή οι ίδιοι αυτοί αυθαδιάζουν χωρίς κανέναν έλεγχο την ώρα που διαπράττουν τέτοια εγκλήματα και διότι κάποιοι τους έχουν εξασφαλίσει το ακαταδίωκτο δια συνεννοήσεων ενώ δεν θα έπρεπε.

9) Η Εταιρεία Μελετών να μεριμνήσει ώστε να εκδοθούν δύο τόμοι για το ιδιοκτησιακό καθεστώς και την Ιστορία των κτημάτων σε Μεσόγεια και Λαυρεωτική εφόσον είναι γνωστό ότι σε κάθε Δημοτική Ενότητα υπάρχουν ερευνητές που γνωρίζουν τα ιδιοκτησιακά θέματα. Έτσι θα υπάρξει ένας κώδικας ιδιοκτησίας στην ΝΑ Ατική σε πλήρη δημοσιότητα που θα αποτρέψει τα παιχνίδια διαφόρων κύκλων εις βάρος της περιοχής των Μεσογείων.

10) Τις χωρικές μεταβολές στις ιδιοκτησίες που «παίζουν» και παρουσιάζουν διαφορετική θέση στο έδαφος και διαφορετική στο διάγραμμα να τις κάνει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. αφού την κτηματογράφιση δεν την έκαναν οι θιγόμενοι πολίτες οι οποίοι ταλαιπωρούνται επί χρόνια σε δικαστικούς αγώνες.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με την υλοποίηση των προτάσεων αυτών, όπως και άλλων, τα Μεσόγεια μπορούν να αποκτήσουν κτηματολόγιο-καθρέπτη και να απαλλαγούν από δαπανηρότατες αντιδικίες που τις προκαλεί το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο δεσμεύει, χωρίς δικαίωμα, χιλιάδες ιδιοκτησίες προσποισύμενο αμνησία στις Αγροτικές Αποκαταστάσεις, στα Σχέδια Πόλεως, ακόμη και σε εκτάσεις που το ίδιο έχει πουλήσει ή παραχωρήσει. Επιπλέον, το Κτηματολόγιο από μόνο του πρέπει να διορθώσει τα όρια και την αληθή θέση των ακινήτων όταν έχουν αποδοθεί λάθος από τη Μελέτη Κτηματογράφησης και ως λάθη έχουν εισαχθεί στα Κτηματολογικά Γραφεία. Δεν φταίει ο πολί-

της όταν έχει άλλη ιδιοκτησία στο έδαφος και ιδιοκτησία μετακινημένη στον χάρτη. Τέλος, πρέπει να υπάρξουν προβλέψεις ώστε οι αρμόδιοι της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. να είναι υπόλογοι όταν αδιαφορούν και να τους δοθούν σαφείς αρμοδιότητες με στόχο την αποσυμφόρηση της Δικαιοσύνης. Η παραγωγή αντιδικιών που καθιστούν επίδικα τα ακίνητα με το παραμικρό, είναι ό,τι χειρότερο για την ανάπτυξη ενός τόπου. Τον κρατούν καθηλωμένο. Στα κτηματολογικά γραφεία να υπάρξει υποχρεωτικά ως προς τα κτηματολογικά φύλλα έντυπο αρχείο αφού ο ιδιοκτήτης έχει δικαίωμα να επιτηρεί την ιδιοκτησία του. Το αντίθετο σημαίνει, μη δημοσιότητα, οικονομική επιβάρυνση του ιδιοκτήτη και αδιαφάνεια, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι δεν είναι υποχρεωμένοι να γνωρίζουν όλοι τη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων. Η παρεμπόδιση του ίδιου του ιδιοκτήτη να ξεφυλλίζει αυτός έγγραφα που αφορούν τη δική του ιδιοκτησία, είναι ευθεία προσβολή της προσωπικότητάς του κατά την ώρα που κι ο πλέον περίεργος μπορεί ηλεκτρονικά να τον «ψάχνει».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤ/ΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ & ΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αθήνα, 3 /1/2014
Αρ. Πρωτ. 3459/148426

ΠΡΟΣ:

Φιλοπρόεδρος Ένωση Οικιστών
«Κόκκινο Λιμανάκι» Ραφήνας
Ποσειδώνος & Θωμά Νικολάου,
Τ.Κ 10909 Κόκκινο Λιμανάκι - Ραφήνας

Ταχ. Δ/ση : Αχαρνών 381 & Δεστούνη 2
Ταχ. Κώδικας : 11143
Πληροφορίες : Α. Μουσώνη
Τηλέφωνο : 2102125947
FAX : 2102125941
e-mail : pir108u002@minagric.gr

ΘΕΜΑ: Απάντηση στο αριθ. 5 /2-12-2013 έγγραφό σας

Απαντώντας στο αριθ. 5/2-12-2013 έγγραφό σας, σχετικά με την έκταση εμβαδού 2.000 στρεμμάτων του κτήματος «Χεροτσακούλι», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Εφόσον το συγκεκριμένο τεμάχιο προέρχεται από την έκταση των 2.000 στρεμμάτων του κτήματος «Χεροτσακούλι» Νταού Πεντέλης-Μαραθώνα, η οποία μεταβιβάστηκε εκούσια κατά το άρθρο 127 του Αγροτικού Κώδικα με το αριθ. 6166/6-3-1930 πωλητήριο συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Αθηνών, Πέτρου Ν. Καββαδία, από την Ιερά Μονή Πεντέλης στην ομάδα ακτημόνων καλλιεργητών Σπάτων Αττικής, αποτελεί (το τεμάχιο αυτό) κλήρο της αγροτικής νομοθεσίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3147/03, όπως η παρ. 1 συμπληρώθηκε με την παραγρ. 10 του άρθρου 36 του νόμου 4061/2012.

Για τις εκτάσεις της κατηγορίας αυτής, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα, το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επ' αυτών και τα συνταχθέντα συμβόλαια αγοράς είναι έγκυρα και ισχυρά.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΙΝΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ν. ΜΟΥΣΩΝΗ ΑΡΡ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤΡ. &
Δ/ΝΣΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΓΗΣ
ΤΜΗΜΑ Γ. & Κ. ΑΠΟΚ/ΣΗΣ

Αθήνα 5-3-2007
Αρ. Πρωτ.: 1179

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ: Πειραιώς 108
ΤΑΧ. ΚΩΔ. : 11854
ΠΛΗΡΟΦ. : Π.Στριμμένου
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2103412166
FAX : 2103412314

ΠΡΟΣ: κ.Λαλιώτη Νικόλαο
Καλλιδρομίου 54
ΑΘΗΝΑ
ΚΟΙΝ.:
Ι.Γρ. Προϊσταμένης Δ/νσης

ΘΕΜΑ: «Δίνεται απάντηση».

Απαντώντας στην από 29-1-2007 αίτησή σας, σχετικά με την έκταση εμβαδού 2.000 στρεμμάτων του Κτήματος Χερροτσακούλι ή Γεροτσακούλι την οποία αγόρασε η ΟΜΑΔΑ ΤΕΩΡΓΩΝ ΣΙΛΑΤΩΝ από την Ιερά Μονή Πεντέλης με το αριθμ. 6166/6-3-1930 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Αθηνών Π.Ν. Καββαδία, βάσει των διατάξεων του άρθρου 127 του Αγροτικού Κώδικα, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν.3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α/5-6-03), οι εκτάσεις που μεταβιβάστηκαν εκούσια από τους πρώην ιδιοκτήτες, σε κληρούχους αγοραστές, αποτελούν κλήρους της Αγροτικής Νομοθεσίας, εφαρμοζομένων και γι' αυτές, των διατάξεων του Αγροτικού Κώδικα.

Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας στις εκτάσεις της κατηγορίας αυτής.

Η Προϊσταμένη Δ/νσης

ΣΤ. ΜΑΝΤΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Καταχώριση Κανάλιας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

22376

ΝΟΜΑΡΧΙΑ Αιτωλίας

Κυθήνας 7 'Ιουνίου 1987

ΣΧΕΤ 8

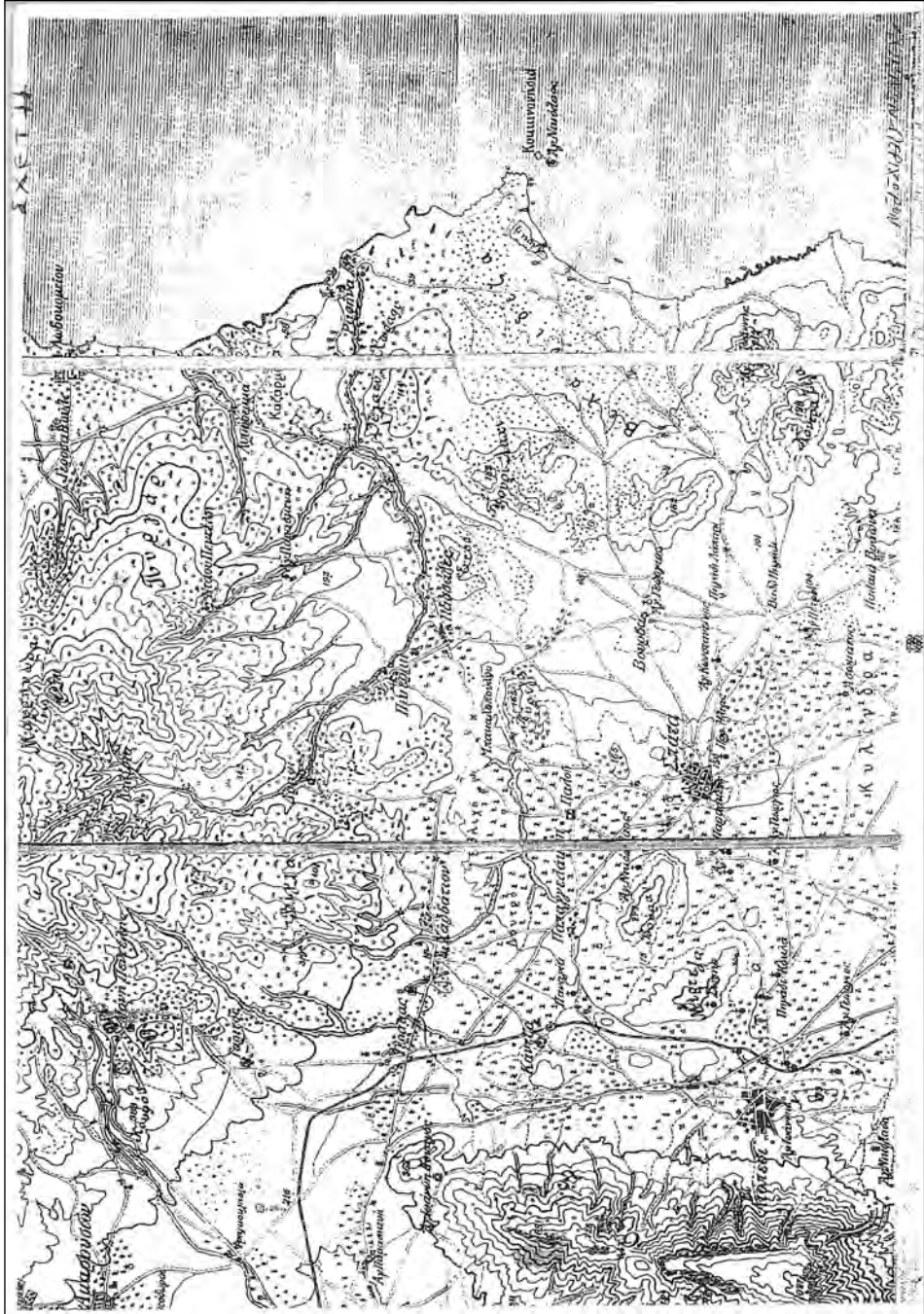
ΜΕ ΣΤΑΤΑ
786
16-6-37

κ.κ. Προέδρου Κοινοτήτων
Μαραώνων, Πέας Μάκρης και Δπάτων

Ὡς σχέσει με τήν προκύψασαν διακοσάν ὡς πρὸς τήν κοινότητα εἰς ἣν ἀνήκει ἡ περιφέρεια Ἁγία Παρασκευή μεταῦ Μεντέλης γνωρίζομεν ὅτι ἐδόσον εἰά τῆς ἐκεκκηῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως περὶ διαχωρισμοῦ ὁρίων κοινοτήτων Μαραώνων-Δπάτων ἢ ἕσεις περιελήθησιν ἐντός τῶν ὁρίων τῆς κοινότητος Δπάτων ἢ τυχόν εἰά τῆς ἀποφάσεως περὶ διαχωρισμοῦ ὁρίων τῶν κοινοτήτων Πέας Μάκρης-Ραμίνας τοποθετησῆς τῆς ἀμοισβητουμένης ὡς ἄνω ὑέσεως Ἁγ. Παρασκευῆ ἐντός τῶν ὁρίων τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης τῶν εἰς τούτων τελευταίων κοινοτήτων δέν εἶναι ἰσχυρά καί εἶναι ἄκυρος καί ἀνύπαρκτος ἡ σχετικῆ ἐκθεσις κατά τοῦτο. Ἦτοι ἡ ὑέσις ἐξακολουθεῖ περιλαμβανομένη ἐντός τῶν ὁρίων τῆς κοινότητος Δπάτων, τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον ἡ κοινότης Πέας Μάκρης ἢ ἀμοισβητοῦσα ὑπέρ ἑαυτῆς τήν ἄνω ὑέσιν ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς κοινότητος Μαραώνων καί συνεπῶς ὡς πρὸς ταύτην καί μόνον ἔδει νά καθορισθῶσι νέα ὁριά της.

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Handwritten signature and official stamp of the Mayor.

Βιβλιογραφία

Η εργασία είναι πρωτότυπη. Λήφθηκαν υπόψη έγγραφα και τίτλοι αγροτικών αποκαταστάσεων του άρθρου 127 του Αγροτικού Κώδικα, έγγραφα Υπηρεσιών, Δηλώσεις, ενστάσεις Εθνικού Κτηματολογίου, Αποφάσεις Επιτροπών, Δικαστικές Αποφάσεις κ.λπ. Είναι βιωματική και αφορά ενασχόλησή μου επί 40 έτη είτε ως ιδιώτης είτε ως εκλεγμένος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Έρευνα σε βιβλιοθήκες (Εθνική, Γεννάδιος, Βουλής, ΝΣΚ, ΔΣΑ, Υπ. Γεωργίας), ΣτΕ, Αρχεία Πρωτοδικείου και Εφετείου Αθηνών, Συμβολαιογραφικά Αρχεία, Υποθηκοφυλακεία Σπάτων, Κορωπίου, Καπανδριτίου και Αθηνών, Νομαρχία Ανατ. Απικής, Υπουργεία Εσωτερικών, Γεωργίας και ΥΠΕΧΩΔΕ. Οφείλω να ευχαριστήσω όσους με βοήθησαν από τις υπηρεσίες αυτές και να τιμήσω τη μνήμη αυτών που έφυγαν και στάθηκαν όρθιοι αρρωγοί και σε εμάς και στην περιοχή κόντρα σε σειρήνες και φίδια με πρόσωπο ανθρώπου. Η εργασία αυτή ήταν και ένα χρέος προς αυτούς που πέρασαν και άφησαν σε εμένα «κάτι» σημερινέ Μεσογείτη τους οποίους δεν πρέπει να ξεχνάς. Γνωρίζω ότι θα προκαλέσω ενοχλήσεις σε κάποιους οι οποίοι θα με περιποιηθούν αργότερα διοικητικώς και μόλις τους δοθεί η ευκαιρία. Δεν θα είναι η πρώτη φορά. Τους χαιρετώ και δεν τους αποκαλύπτω εγώ. Από μόνοι τους αρέσκονται ολόγυμνοι και χωρίς ντροπή να περιφέρονται στην κοινωνία. Σε ό,τι με αφορά ως ιδιώτη ή και ως εκλεγμένο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν ξέχασα ποτέ ότι στα Σπάτα ένας απλός κόσμος με έφθασε μέχρι Αναπληρωτή Δήμαρχο Σπάτων. Γι' αυτό και τον τίμησα διαθέτοντας τις γνώσεις μου υπέρ του τόπου μας στον οποίο γεννήθηκα και μεγάλωσα. Το σημερινό πνεύμα που επικρατεί στην Αυτοδιοίκηση δεν με αφομοίωσε. Διαχρονικά υψηλόβαθμα στελέχη Υπουργείων, Βουλευτές της Περιφέρειας και παλιά στελέχη της Αυτοδιοίκησης εξετίμησαν τις γνώσεις μου και το αμισθί έργο μου κατατάσσοντάς το στην κοινωνική προσφορά και αυτό για μένα είναι η μεγαλύτερη επιβράβευση. Από όλες τις υπέρ εμού τοποθετήσεις μία είναι αυτή που βάζει τα πράγματα στη θέση τους και την έκανε ο πρώην Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Σπάτων Νίκος Β. Παπαχρήστου, Συγκοινωνιολόγος Μηχανικός, ο οποίος αναφέρθηκε και στην εμπειρία μου μεν, αλλά και στη μη εκτίμηση δεόντως της προσφοράς μου από τους Σπαταναίους δε.

Σημειώσεις

1. (Έτος 2022 για το ρέμα Ραφήνας): Η υπόλοιπη οριοθέτηση του καναλιού 3800 μ. έγινε με απόφαση Υπουργού Υποδομών Χ. Σπίρτζη με πλάτος το οποίο φθάνει σε πλάτος και 400 μ. πάνω στα αμπέλια (ΦΕΚ 328/Δ/2019). Εάν αυτό λέγεται μελέτη οριοθέτησης και όχι κάτι άλλο, τότε εμείς πρέπει να φωνάξουμε ή παπά να του διαβάσει ή εισαγγελέα να τους μαντρώσει. Την οριοθέτηση αυτή την απέκρυψε ο Δήμαρχος Σπάτων, δεν προέβη σε ανάρτηση του χάρτη σύμφωνα με τον νόμο ούτε πήγε το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο για γνωμοδότηση. Γεγονότα που οδήγησαν τους Προέδρους του Αμπελουργικού Συνεταιρισμού και του Αγροτικού Προμηθευτικού Συνεταιρισμού να του αποστείλουν έγγραφο ερώτημα με το οποίο τον ρώτησαν για ποιόν λόγο δεν ανάρτησε τον χάρτη και δεν γνωμοδότησε το Δημοτικό Συμβούλιο. Τελικά το 2020 το Ελληνικό Δημόσιο κύρηξε την απαλλοτρίωση και του καναλιού το οποίο εκλαμβάνει ως ιδιοκτησία (ΦΕΚ 394/Δ/2020) σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας και τα στοιχεία του Εθνικού Κτηματολογίου. Κατά την προδικασία της απαλλοτρίωσης και πάλι απεκρύβησαν από τον Δήμο Σπάτων τα έγγραφα που εστάλεις από το Υπουργείο Υποδομών για να ενημερωθούν οι πολίτες και να υποβληθούν τυχόν ενστάσεις-προτάσεις. Τελικά οι ενδιαφερόμενοι έλαβαν γνώση μετά από αποκάλυψη του θέματος από τον Σύμβουλο της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του Αγροτικού Προμηθευτικού Συνεταιρισμού Σπάτων – πρώην Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου Σπάτων Ι. Μάρκου. Με παραστάσεις μας, ενημέρωση και αίτημά μας (2932/2-7-2020) το Υπουργείο Υποδομών διόρθωσε και τους σχετικούς πίνακες της απαλλοτρίωσης στις 26-11-2020. Το γεγονός αυτό από μόνο του εκθέτει ανεπανόρθωτα όσους δόλιους αγωνίζονται να καταστήσουν τις ιδιοκτησίες ως φυσικό ρέμα μη σεβόμενοι τους κληρούς του Υπουργείου Γεωργίας και τις εγγραφές στο Εθνικό Κτηματολόγιο που λειτουργεί από το 2006. Το έτος 2016 εξεδόθη η υπ' αρ. 1951 απόφαση του Δ. Εφ. Αθ. μετά από τη σύνταξη δικαστικήςπραγματογνωμοσύνης η οποία αναφερόμενη στο κανάλι μιλάει για διάνοιξη κοίτης και για κληροτεμάχια. Με την απόφαση 1951 υποχρεώθηκε το Δημόσιο και ο Δήμος Σπάτων σε αποζημίωση ιδιοκτήτη-κληρούχου στην ιδιοκτησία του οποίου είχε διανοιχθεί το κανάλι. Όλοι τους δηλαδή Δήμαρχοι, νομικοί τους σύμβουλοι, μελετητές, ΕΥΔΑΠ και επίορκοι υπάλληλοι παίρνουν την απάντησή τους από το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο απαλλοτριώνει το κανάλι σεβόμενο τα στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας και του Εθνικού Κτηματολογίου. Τέλος εκδόθηκε νέο Π.Δ. οριοθέτησης ρέματος (ΦΕΚ 498/Δ/2021) το οποίο και δεν εστάλη σε κανένα από τους εμπλεκόμενους Δήμους της περιοχής για γνωμοδότηση. Δείγμα και αυτό της νοοτροπίας ορισμένων την οποία νοοτροπία κονιορτοποιεί το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο τους εκθέτει ανεπανόρθωτα.

2. Αγροτική Αποκατάσταση Χαλανδραίων και Σπαταναίων σύμβολα 6165 και 6166/6.3.1930 Π.Ν. Καββαδία, Πράξεις 9899 και 11739/1932 Γ. Κασαβέτη, 5664/1929 Π.Ν. Καββαδία, Αποφάσεις Υπουργικού Συμβουλίου 5 και 7 της ΙΗ΄ Συν. της 26.4.1929, Αποφάσεις Υπουργού Γεωργίας 161721/1927 (εκκερσώσεις -καλλιέργειας), 66576/1929 (άρση περιορισμών Δασικού Κώδικα - άρθρου 216), εντολή εφαρμογής Αγροτικού Νόμου στο κτήμα από έτος 1923, ρύθμιση του έτους 1952 (Ν. Πλαστήρας και στις δύο περιπτώσεις), Αγωγή 31.10.1952 κατά ΟΔΕΠ, κ.λπ. Περιοχές Καζάρμα-Λυκόρεμα-Σήθι-Μάτι-Άγιος Ανδρέας, σύνολο 4500 στρ. ήτοι Χαλανδραίοι 2500 στρέμματα και Σπαταναίοι 2000 στρέμματα των οποίων η υποθήκη υπέρ της Μονής Πεντέλης εξαλείφθηκε με την 7470/1943 Πράξη Α. Βασιλόπουλου υπό του ιδίου του πωλητού ΟΔΕΠ που είχε εγγραφεί στο κτήμα Χεροτσακούλι βάσει του 6166 Καββαδία της Ομάδας Γεωργών Σπάτα. Έγγραφα Δ/νσης Πολιτικής Γης 3568/ 29-9-2003, 1179/ 5-3-2007, 4392/24-10-2003 και 3459/ 148426/3-10-2014 τα οποία αφορούν τα 2000 στρέμ. της Ομάδας Γεωργών Σπάτα. Για την ταυτοποίηση της έκτασης των 4,500 στρέμ. α) 51/1930 Έκθεση Ορίων Ειρ. Κρωπίας, β) απόφαση 57/1930 Ειρ. Κρωπίας, γ) 161721/1927 απόφαση Υπ. Γεωργίας, δ) Αγωγή 31-10-1952. Στην περιοχή Αγίου Ανδρέα με εγγεγραμμένη την αγωγή αυτή και δέσμευση της έκτασης διπλο-πουλήθηκε τμήμα της έκτασης με αλλαγή του τοπωνυμίου από Άγιος Ανδρέας σε Μάτι του Αγίου Ανδρέα από του ΟΔΕΠ, ε) αμετάκλητη απόφαση 7737/1988 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά του ΟΔΕΠ, στ) Τμήμα στο Κόκκινο Λιμανάκι έχει ενταχθεί στο Σχέδιο Πόλης (ΦΕΚ 63/Α Α.Π./292) και ζ) έναντι του διαγράμματος της αρχικής και ελλειπούς αποτύπωσης Χατζημικάλη 1-5-1930 η οποία είχε γίνει κατά παράβαση δύο όρων της σύμβασης με τον ΟΔΕΠ υπερισχύουν τα μεταγενέστερα συμβόλαια 9899 και 11739/1932 Γ. Κασαβέτη τα οποία συνοδεύονται από διαγράμματα του 1932 για τις περιοχές Κόκκινο Λιμανάκι και Μάτι και προσδιορίζεται η θέση της υπόλοιπης πωληθείσης έκτασης στον Ευαγγελάτο ή Άγιο Ανδρέα ή Λοβωκομείο. Γι' αυτό και η Ένωση Οικιστών Κόκκινο Λιμανάκι της οποίας προεδρεύω επί σειρά ετών αλλά και κανένας άλλος δεν χρησιμοποίησε το διάγραμμα της 1/5/1930 αφού αυτό είχε μικρότερη έκταση από αυτή του συμβολαίου 11739/32 και αυτής της έκτασης της 57/26-7-1930 απόφασης Ειρ. Κρωπίας νοτίως του ρέματος Λυκόρεμα και αφού δεν συνοδεύει μεταγεγραμμένη πράξη ούτε έχει χρησιμοποιηθεί από συμβολαιογράφο κατόπιν σε πράξη μεταβίβασης (βλέπε 11739). Σημερινό νότιο όριο της έκτασης Κόκκινο Λιμανάκι αποτελεί το κυρωμένο όριο Διανομής 1930-34 του Υπουργείου Γεωργίας το οποίο άρχεται από του σημείου συναντήσεως παραλίας θαλάσσης και του εκεί ρέματος, ακολουθεί την οδό Παύλου Μελά, διαπερνά την οδό Δημοκρατίας και συναντά και ακολουθεί την οδό Ίλιδος, Αργιθέας μέχρι τη Λεωφόρο Μαραθώνος (μάρμαρα Μπέλιμα) εντεύθεν της γέφυρας Παπά.

3. Έτος 2021. Με τον νόμο 4685/2020 οι εκτάσεις του συμβολαίου 6166/1930 είναι αγροτικές και τέθηκαν εκτός Δασικής Νομοθεσίας. Παρά ταύτα συγκεκριμένα πρόσωπα από θέσεως αρνούνται την εφαρμογή του νόμου σε όλες τις εκτάσεις του συμβολαίου και φθάνουν στο σημείο να παραποιούν τα όρια αυτών αντιποιούμενοι τις αρμοδιότητες του κτηματολογικού δικαστή τον οποίον υποκαθιστούν αφ' εαυτού και από θέσεως χωρίς τέτοιο νόμιμο δικαίωμα και εντελώς παράνομα αφού αναγορεύονται σε δικαστές και αγνοούν τα κτηματολογικά φύλλα του Εθνικού Κτηματολογίου, τροποποιώντας παρανόμως και το περοεχόμενό τους, ενώ νοθεύουν μέχρι και τα όρια που έχουν θέσει οι κρατικές υπηρεσίες.

4. ΤΕΕ και ΥΠΕΝ στα πλαίσια του ΕΠΣ Μάτι εφάρμοσαν τη διάταξη του Ν. 4685/2020 σε όποια έκταση ήθελαν και απέκλησαν εκτάσεις αυθαιρέτως και παράνομα, με αποτέλεσμα να επιβάλλουν στρεβλές χρήσεις γης και χωρίς καμμία πραγματική διαβούλευση. Αρμόδιοι επιδόθησαν σε όργιο ρατσιστικής συμπεριφοράς προς συγκεκριμένα πρόσωπα και αυτό δεν τιμά ούτε το ΤΕΕ ούτε το ΥΠΕΝ. Τέλος αρμόδιοι οδήγησαν τον Πρωθυπουργό σε έκταση της Ομάδας Γεωργών Σπάτων την οποία του την υπέδειξαν ως έκταση της Εκκλησίας μη σεβόμενοι τις εγγραφές του Εθνικού Κτηματολογίου. Τόμοι με τα ανδραγαθήματα του ΥΠΕΝ και του ΤΕΕ μπορούν να γραφούν και να αποδειχθεί ότι οι εν λόγω αρμόδιοι κύριοι και κυρίες καταχράστηκαν την εμπιστοσύνη του Πρωθυπουργού και έχουν προκαλέσει κύματα δυσαρέσκειας στους πολίτες.